ISSN 0250-8168

Επίσημη Εφημερίδα
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 164

41ο έτος

9 Ιουνίου 1998

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

* **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1181/98 του Συμβουλίου, της 4ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια** 1

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1182/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 3

* **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1183/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 220/91 περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 952/97 του Συμβουλίου περί των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους** 5

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1184/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, για προσωρινή αναστολή της έκδοσης πιστοποιητικών εξαγωγής ορισμένων γαλακτοκομικών προϊόντων και για τον καθορισμό του βαθμού στον οποίο μπορούν να ικανοποιηθούν οι αιτήσεις για πιστοποιητικά εξαγωγής που εκκρεμούν 9

* **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1185/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2271/95 για την πώληση ορισμένων προϊόντων του τομέα του βοείου κρέατος, που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης σε ορισμένους κοινωφελείς οργανισμούς και φορείς** 11

* **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1186/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, για καθορισμό των ελάχιστων τιμών πωλήσεως για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1028/98** 16

* **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1187/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, για καθορισμό των ελάχιστων τιμών πωλήσεως για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1029/98** 18

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1188/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, περί χορηγήσεως σιτηρών ως επισιτιστική βοήθεια 20

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1189/98 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, περί χορηγήσεως σπαστών πίσων ως επισιτιστική βοήθεια 26

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Επιτροπή

98/364/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 1997, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε υπέρ του ομίλου επιχειρήσεων Alvarez (GEA)** (1) *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1997) 2615]* 30

98/365/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που φέρεται ότι χορήγησε η Γαλλία στην SFMI-Chronopost** (1) *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1997) 3146]* 37

98/366/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 1998, για την απαλλαγή των εισαγωγών ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου, του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 1427]* 49

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1181/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 4ης Ιουνίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι, στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια [4], προβλέπεται ότι το Συμβούλιο καθορίζει, για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας, το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων και ότι κατανέμει τη συνολική επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια όσον αφορά αυτούς τους τύπους αλιείας μεταξύ των κρατών μελών· ότι το άρθρο αυτό δεν προβλέπει την άσκηση αρμοδιοτήτων εκ μέρους του Συμβουλίου, όσον αφορά την κατανομή των αλιευμάτων στα κοινοτικά ύδατα στα σκάφη τρίτων χωρών, τα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν στα ύδατα αυτά· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν τέτοιες αρμοδιότητες όσον αφορά τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται σε τρίτες χώρες, καθώς επίσης και όσον αφορά τον καθορισμό των τεχνικών όρων βάσει των οποίων πρέπει να διενεργείται η αλίευσή τους·

ότι τα προσωρινά τεχνικά μέτρα διατήρησης, τα οποία συνδέονται με τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να αλιεύονται οι ποσοστώσεις, μπορούν να εγκρίνονται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία με εκείνη που έχει ορισθεί για τον καθορισμό του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «2. Εάν πρέπει να περιοριστούν τα ποσοστά εκμετάλλευσης για ένα συγκεκριμένο τύπο αλιείας, εντός ή εκτός των κοινοτικών αλιευτικών υδάτων για τα κοινοτικά σκάφη ή εντός των κοινοτικών αλιευτικών υδάτων για τα σκάφη που φέρουν σημαία τρίτης χώρας, οι περιορισμοί αυτοί καθορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4.»

2. Στο άρθρο 8 παράγραφος 4:

   α) το σημείο i) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «i) καθορίζει για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας, ανά περίπτωση, το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων καθώς και τους όρους που συνδέονται με τους περιορισμούς αυτούς των αλιευμάτων ή/και τη συνολική επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια, εάν χρειάζεται, σε πολυετή βάση. Ο καθορισμός αυτός γίνεται με βάση τους στόχους και τις στρατηγικές διαχείρισης, εφόσον έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 3.»

   β) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

   «vi) καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται σε τρίτες χώρες, καθώς και τους ειδικούς όρους βάσει των οποίων πρέπει να διενεργείται η αλίευση.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

---

[1] ΕΕ C 316 της 25. 10. 1996, σ. 13.
[2] ΕΕ C 286 της 22. 9. 1997, σ. 37.
[3] ΕΕ C 89 της 19. 3. 1997, σ. 23.
[4] ΕΕ L 389 της 31. 12. 1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. BLUNKETT

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1182/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2375/96 [2], και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95 [4], και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 9 Ιουνίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.
(2) ΕΕ L 325 της 14. 12. 1996, σ. 5.
(3) ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.
(4) ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1998, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας [1]	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	204	85,8
	999	85,8
0707 00 05	052	94,8
	999	94,8
0709 90 70	052	69,8
	999	69,8
0805 30 10	382	56,3
	388	56,3
	528	59,1
	999	57,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	71,2
	400	86,1
	404	91,1
	508	93,2
	512	75,3
	524	63,6
	528	65,5
	804	104,5
	999	81,3
0809 10 00	052	293,8
	999	293,8
0809 20 95	616	376,1
	999	376,1

[1] Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1183/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 220/91 περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 952/97 του Συμβουλίου περί των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 952/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, περί των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους [1],

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 220/91 [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 386/96 [3], καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν την οικονομική δραστηριότητα των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους·

ότι, μετά από την εφαρμογή σε ορισμένα κράτη μέλη, πρέπει να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις στα κατώτατα επίπεδα που έχουν προβλεφθεί για ορισμένους τομείς παραγωγής, προκειμένου να διευκολυνθεί η σύσταση ομάδων παραγωγών για να καταλήξουμε σε επαρκή συγκέντρωση της προσφοράς·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής γεωργικών διαρθρώσεων και αγροτικής ανάπτυξης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 220/91 τροποποιείται ως εξής:

1. Ο πίνακας IV τροποποιείται για τους ακόλουθους τομείς:

IV. **Ομάδες παραγωγών και οι ενώσεις αυτών στην Ελλάδα**

Κωδικός ΣΟ	Προϊόν	Ομάδες παραγωγών		Ενώσεις			
		Όγκος παραγωγής ή κύκλος εργασιών	Ελάχιστος αριθμός μελών	Ελάχιστη επιφάνεια ή ισοδύναμο	Κύκλος εργασιών (σε εκατομμύρια Ecu)	Τμήμα του εθνικού όγκου παραγωγής (%)	Ελάχιστος αριθμός μελών
«1509 1510 00	Ελαιόλαδο	50 τόνοι	100	7 700 εκτάρια ή 3 000 τόνοι	7,0	1	10»

[1] ΕΕ L 142 της 2. 6. 1997, σ. 30.
[2] ΕΕ L 26 της 31. 1. 1991, σ. 15.
[3] ΕΕ L 53 της 2. 3. 1996, σ. 1.

2. Ο πίνακας V τροποποιείται για τους ακόλουθους τομείς:

V. **Ομάδες παραγωγών και οι ενώσεις αυτών στην Ισπανία**

Κωδικός ΣΟ	Προϊόν	Ομάδες παραγωγών		Ενώσεις		
		Όγκος παραγωγής ή κύκλος εργασιών	Ελάχιστος αριθμός μελών	Ελάχιστη επιφάνεια ή ισοδύναμο	Κύκλος εργασιών (σε εκατομμύρια Ecu)	Τμήμα του εθνικού όγκου παραγωγής (%)
«0401	Γάλα και κρέμα γάλακτος που δεν είναι συμπυκνωμένα και δεν περιέχουν ζάχαρη ή άλλα γλυκαντικά,					
0406	τυριά και πηγμένο γάλα για τυρί:					
	α) αγελάδας (3)	4 000 τόνοι	30	100 000 τόνοι	25,0	2,5
	β) προβατίνας	1 000 τόνοι	25	20 000 τόνοι	10,0	10,0
	γ) κατσίκας (3)	1 000 τόνοι	25	10 000 τόνοι	3,0	2,5
Κεφάλαιο 6	Φυτά ζωντανά και προϊόντα ανθοκομίας	1,5 εκατομμύριο Ecu	15		8,0	5
0701 90 51	Πατάτες νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη (5)					
0701 90 59	α) πρώιμες	4 000 τόνοι	25	4 300 εκτάρια	15,0	5,0
0701 90 90	β) καταναλώσεως	8 000 τόνοι	25	8 700 εκτάρια	21,0	2,5
	Σιτηρά (6) (7):	15 000 τόνοι	200	160 000 εκτάρια	60,0	2,0
1001	Σιτάρι και σμυγός					
1002 00 00	Σίκαλη					
1003 00	Κριθάρι					
1004 00	Βρώμη					
1005	Καλαμπόκι					
1007 00	Σόργος					
ex 1201 έως ex 1207	Σπέρματα και καρποί ελαιώδεις που προορίζονται για χρήσεις άλλες από σπορά (4)	1 εκατομμύριο Ecu	200	23 000 εκτάρια	10,0	2,5
1509	Ελαιόλαδο και κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά χημικώς όχι μετασχηματισμένα	1 200 τόνοι (σε ελαιόλαδο)	100	58 000 εκτάρια	30,0	5,0
ex 2204	Κρασιά από νωπά σταφύλια, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα εμπλουτισμένα με αλκοόλη κρασιά:					
	α) επιτραπέζια	150 000 εκατόλιτρα (σε κρασί)	200	56 800 εκτάρια	60,0	5,0
	β) κρασιά ποιότητας που έχουν παραχθεί σε καθορισμένες περιοχές (v.q.p.r.d.)	25 000 εκατόλιτρα	100	10 000 εκτάρια	15,0	2,5»

3. Ο πίνακας VIII τροποποιείται για τους ακόλουθους τομείς:

VIII. **Ομάδες παραγωγών και ενώσεις αυτών στην Αυστρία**

Κωδικός ΣΟ	Προϊόν	Ομάδες παραγωγών		Ενώσεις			
		Όγκος παραγωγής ή κύκλος εργασιών	Ελάχιστος αριθμός μελών	Ελάχιστη επιφάνεια ή ισοδύναμο	Κύκλος εργασιών (σε εκατομμύρια Ecu)	Τμήμα του εθνικού όγκου παραγωγής (%)	Ελάχιστος αριθμός μελών
«1207	Άλλοι σπόροι και ελαιούχοι καρποί (έστω και σπασμένοι)	500 000 Ecu	50	—	—	—	—
ex 1209	Σπόροι κτηνοτροφικών φυτών, με εξαίρεση τους σπόρους των τεύτλων						
1211	Φυτά, μέρη φυτών, σπόροι και καρποί των ειδών που χρησιμοποιούνται κυρίως στην αρωματοποιία στην ιατρική ή για χρήσεις εντομοκτόνες, παρασιτοκτόνες ή παρόμοιες, νωπά ή ξερά, έστω και κομμένα, σπασμένα ή σε σκόνη [4]						
2204 30 10	Μούστοι σταφυλιών που έχουν υποστεί μερική ζύμωση, έστω και εάν η ζύμωση έχει ανασταλεί με άλλο τρόπο, εκτός από την προσθήκη αλκοόλης	10 000 εκατόλιτρα	50	—	—	—	—»
2204 10 2204 21 2204 29	Κρασιά από νωπά σταφύλια Μούστοι από νωπά σταφύλια των οποίων η ζύμωση έχει διακοπεί με προσθήκη αλκοόλης (συμπεριλαμβάνονται και τα μιστέλια)						

4. Προστίθεται ο πίνακας VIII α):

«VIII α). **Ομάδες παραγωγών και ενώσεις αυτών στην Αυστρία (βιολογική παραγωγή)**

Κωδικός ΣΟ	Προϊόν	Ομάδες παραγωγών		Ενώσεις			
		Όγκος παραγωγής ή κύκλος εργασιών (Ecu)	Ελάχιστος αριθμός μελών	Ελάχιστη επιφάνεια ή ισοδύναμο	Κύκλος εργασιών (σε εκατομμύρια Ecu)	Τμήμα του εθνικού όγκου παραγωγής (%)	Ελάχιστος αριθμός μελών
0102	Ζωντανά βοοειδή	1 εκατομμύριο	50	—	—	—	—
ex 0201 ex 0202	Κρέατα βοοειδών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα [8]						
0103	Ζωντανά χοιροειδή	1 εκατομμύριο	50	—	—	—	—
ex 0203	Μισά σφάγια χοιροειδών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα [1] [8]						
0105	Πετεινοί, κότες, πάπιες, χήνες, γάλοι, γαλοπούλες και φραγκόκοτες, ζωντανά κατοικίδια [2]	1 εκατομμύριο	50	—	—	—	—

Κωδικός ΣΟ	Προϊόν	Ομάδες παραγωγών		Ενώσεις			
		Όγκος παραγωγής ή κύκλος εργασιών (Ecu)	Ελάχιστος αριθμός μελών	Ελάχιστη επιφάνεια ή ισοδύναμο	Κύκλος εργασιών (σε εκατομμύρια Ecu)	Τμήμα του εθνικού όγκου παραγωγής (%)	Ελάχιστος αριθμός μελών
0207	Κρέατα και παραπροϊόντα βρώσιμα, νωπά διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα πουλερικών κατοικιδίων ειδών	1 εκατομμύριο	50	—	—	—	—
0407	Αυγά πτηνών με το τσόφλι τους, νωπά, διατηρημένα ή βρασμένα (2)	1 εκατομμύριο	50	—	—	—	—»

5. Ο πίνακας IX τροποποιείται για τον ακόλουθο τομέα:

IX. **Ομάδες παραγωγών στη Φινλανδία (συμβατική παραγωγή)**

Κωδικός ΣΟ	Προϊόν	Ομάδες παραγωγών	
		Όγκος παραγωγής ή κύκλος εργασιών	Ελάχιστος αριθμός μελών
«0104 ex 0204	Προβατοειδή ή αιγοειδή ζωντανά (1)· κρέατα προβατοειδών ή αιγοειδών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα	2 000 κεφάλια	20»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1184/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

για προσωρινή αναστολή της έκδοσης πιστοποιητικών εξαγωγής ορισμένων γαλακτοκομικών προϊόντων και για τον καθορισμό του βαθμού στον οποίο μπορούν να ικανοποιηθούν οι αιτήσεις για πιστοποιητικά εξαγωγής που εκκρεμούν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/96 [2],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/95 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1995, για τον καθορισμό των ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 897/98 [4], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι η αγορά ορισμένων γαλακτοκομικών προϊόντων χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα· ότι πρέπει να αποφευχθούν οι αιτήσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα που μπορεί να οδηγήσει σε στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ επιχειρηματιών ή και να απειλήσουν τη συνέχεια των εξαγωγών των εν λόγω προϊόντων για το υπόλοιπο της τρέχουσας περιόδου· ότι πρέπει να ανασταλεί προσωρινά η έκδοση των πιστοποιητικών για τα εν λόγω προϊόντα και να μην εκδοθούν τα πιστοποιητικά για ορισμένα προϊόντα των οποίων η αίτηση εκκρεμεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η έκδοση των πιστοποιητικών εξαγωγής των γαλακτοκομικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα αναστέλλεται για την περίοδο από τις 9 έως τις 12 Ιουνίου 1998, εκτός από τα πιστοποιητικά προορισμού «970».

2. Δίδεται συνέχεια στις εκκρεμούσες αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών για τα γαλακτοκομικά προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, που κατατέθηκαν στις 2 Ιουνίου 1998 και των οποίων η έκδοση θα έπρεπε να έχει γίνει από τις 9 Ιουνίου 1998.

3. Δεν δίδεται συνέχεια στις εκκρεμούσες αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών για τα γαλακτοκομικά προϊόντα που υπάγονται στο παράρτημα, που κατατέθηκαν στις 3 Ιουνίου 1998 και των οποίων η έκδοση θα έπρεπε να έχει γίνει από τις 10 Ιουνίου 1998.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 9 Ιουνίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.
[2] ΕΕ L 206 της 16. 8. 1996, σ. 21.
[3] ΕΕ L 144 της 28. 6. 1995, σ. 22.
[4] ΕΕ L 126 της 28. 4. 1998, σ. 22.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κώδικας του προϊόντος	Κώδικας του προϊόντος	Κώδικας του προϊόντος	Κώδικας του προϊόντος
0401 10 10 9000	0402 21 99 9700	0402 99 39 9300	0404 90 23 9917
0401 10 90 9000	0402 21 99 9900	0402 99 39 9500	0404 90 23 9919
0401 20 11 9100	0402 29 15 9200	0402 99 91 9000	0404 90 23 9931
0401 20 11 9500	0402 29 15 9300	0402 99 99 9000	0404 90 23 9933
0401 20 19 9100	0402 29 15 9500	0403 10 11 9400	0404 90 23 9935
0401 20 19 9500	0402 29 15 9900	0403 10 11 9800	0404 90 23 9937
0401 20 91 9100	0402 29 19 9200	0403 10 13 9800	0404 90 23 9939
0401 20 91 9500	0402 29 19 9300	0403 10 19 9800	0404 90 29 9110
0401 20 99 9100	0402 29 19 9500	0403 10 31 9400	0404 90 29 9115
0401 20 99 9500	0402 29 19 9900	0403 10 31 9800	0404 90 29 9120
0401 30 11 9100	0402 29 91 9100	0403 10 33 9800	0404 90 29 9130
0401 30 11 9400	0402 29 91 9500	0403 10 39 9800	0404 90 29 9135
0401 30 11 9700	0402 29 99 9100	0403 90 11 9000	0404 90 29 9150
0401 30 19 9100	0402 29 99 9500	0403 90 13 9200	0404 90 29 9160
0401 30 19 9400	0402 91 11 9110	0403 90 13 9300	0404 90 29 9180
0401 30 19 9700	0402 91 11 9120	0403 90 13 9500	0404 90 81 9100
0401 30 31 9100	0402 91 11 9310	0403 90 13 9900	0404 90 81 9910
0401 30 31 9400	0402 91 11 9350	0403 90 19 9000	0404 90 81 9950
0401 30 31 9700	0402 91 11 9370	0403 90 31 9000	0404 90 83 9110
0401 30 39 9100	0402 91 19 9110	0403 90 33 9200	0404 90 83 9130
0401 30 39 9400	0402 91 19 9120	0403 90 33 9300	0404 90 83 9150
0401 30 39 9700	0402 91 19 9310	0403 90 33 9500	0404 90 83 9170
0401 30 91 9100	0402 91 19 9350	0403 90 33 9900	0404 90 83 9911
0401 30 91 9400	0402 91 19 9370	0403 90 39 9000	0404 90 83 9913
0401 30 91 9700	0402 91 31 9100	0403 90 51 9100	0404 90 83 9915
0401 30 99 9100	0402 91 31 9300	0403 90 51 9300	0404 90 83 9917
0401 30 99 9400	0402 91 39 9100	0403 90 53 9000	0404 90 83 9919
0401 30 99 9700	0402 91 39 9300	0403 90 59 9110	0404 90 83 9931
0402 21 11 9200	0402 91 51 9000	0403 90 59 9140	0404 90 83 9933
0402 21 11 9300	0402 91 59 9000	0403 90 59 9170	0404 90 83 9935
0402 21 11 9500	0402 91 91 9000	0403 90 59 9310	0404 90 83 9937
0402 21 11 9900	0402 91 99 9000	0403 90 59 9340	0404 90 89 9130
0402 21 17 9000	0402 99 11 9110	0403 90 59 9370	0404 90 89 9150
0402 21 19 9300	0402 99 11 9130	0403 90 59 9510	0404 90 89 9930
0402 21 19 9500	0402 99 11 9150	0403 90 59 9540	0404 90 89 9950
0402 21 19 9900	0402 99 11 9310	0403 90 59 9570	0404 90 89 9990
0402 21 91 9100	0402 99 11 9330	0403 90 61 9100	2309 10 70 9100
0402 21 91 9200	0402 99 11 9350	0403 90 61 9300	2309 10 70 9200
0402 21 91 9300	0402 99 19 9110	0403 90 63 9000	2309 10 70 9300
0402 21 91 9400	0402 99 19 9130	0403 90 69 9000	2309 10 70 9500
0402 21 91 9500	0402 99 19 9150	0404 90 21 9100	2309 10 70 9600
0402 21 91 9600	0402 99 19 9310	0404 90 21 9910	2309 10 70 9700
0402 21 91 9700	0402 99 19 9330	0404 90 21 9950	2309 10 70 9800
0402 21 91 9900	0402 99 19 9350	0404 90 23 9120	2309 90 70 9100
0402 21 99 9100	0402 99 31 9110	0404 90 23 9130	2309 90 70 9200
0402 21 99 9200	0402 99 31 9150	0404 90 23 9140	2309 90 70 9300
0402 21 99 9300	0402 99 31 9300	0404 90 23 9150	2309 90 70 9500
0402 21 99 9400	0402 99 31 9500	0404 90 23 9911	2309 90 70 9600
0402 21 99 9500	0402 99 39 9110	0404 90 23 9913	2309 90 70 9700
0402 21 99 9600	0402 99 39 9150	0404 90 23 9915	2309 90 70 9800

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1185/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2271/95 για την πώληση ορισμένων προϊόντων του τομέα του βοείου κρέατος, που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης σε ορισμένους κοινωφελείς οργανισμούς και φορείς

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2634/97 [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2271/95 της Επιτροπής [3], προβλέπει την πώληση αποθεμάτων παρέμβασης που κατέχουν διάφορα κράτη μέλη, σε καθορισμένες τιμές· ότι τα προϊόντα και οι τιμές που αναφέρονται στον εν λόγω κανονισμό πρέπει να τροποποιηθούν για να ληφθεί υπόψη η διαθεσιμότητα των αποθεμάτων παρέμβασης·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2271/95, τα παραρτήματα I και II αντικαθίστανται από τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.
[2] ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 13.
[3] ΕΕ L 231 της 28. 9. 1995, σ. 23.

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Productos (1) Produkter (1) Erzeugnisse (1) Προϊόντα (1) Products (1) Produits (1) Prodotti (1) Producten (1) Produtos (1) Tuotteet (1) Produkter (1)	Precio de venta expresado en ecus por tonelada Salgspriser i ECU/ton Verkaufspreise, ausgedrückt in ECU/Tonne Τιμές πώλησης εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο Selling prices expressed in ecus per tonne Prix de vente exprimés en écus par tonne Prezzi di vendita espressi in ecu per tonnellata Verkoopprijzen uitgedrukt in ECU per ton Preço de venda expresso em ecus por tonelada Myyntihinta ecuina tonnilta Försäljningspris i ecu per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

BELGIQUE/BELGIË	— Quartiers arrière/Achtervoeten	1 100
DANMARK	— Bagfjerdinger	1 100
DEUTSCHLAND	— Hinteviertel	1 100
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 100
FRANCE	— Quartiers arrière	1 100
ITALIA	— Quarti posteriori	1 100
IRELAND	— Hindquarters	1 100
NEDERLAND	— Achtervoeten	1 100
ÖSTERREICH	— Hinteviertel	1 100

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

FRANCE	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	1 600
	— Semelle d'intervention (INT 14)	1 500
	— Rumsteak d'intervention (INT 16)	1 500
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	2 200
	— Entrecôte d'intervention (INT 19)	1 300
IRELAND	— Intervention thick flank (INT 12)	1 600
	— Intervention topside (INT 13)	1 700
	— Intervention silverside (INT 14)	1 500
	— Intervention rump (INT 16)	1 500
	— Intervention striploin (INT 17)	2 200
	— Intervention forerib (INT 19)	1 300
UNITED KINGDOM	— Intervention thick flank (INT 12)	1 600
	— Intervention topside (INT 13)	1 700
	— Intervention silverside (INT 14)	1 500
	— Intervention rump (INT 16)	1 500
	— Intervention striploin (INT 17)	2 200
	— Intervention forerib (INT 19)	1 300

(1) Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) nº 2456/93 (DO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) nº 2602/97 (DO L 351 de 23. 12. 1997, p. 20).

(1) Se bilag V og VII til forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2602/97 (EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 20).

(1) Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 (ABl. L 225 vom 4. 9. 1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2602/97 (ABl. L 351 vom 23. 12. 1997, S. 20).

(1) Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 (ΕΕ L 225 της 4. 9. 1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2602/97 (ΕΕ L 351 της 23. 12. 1997, σ. 20).

(1) See Annexes V and VII to Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4. 9. 1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2602/97 (OJ L 351, 23. 12. 1997, p. 20).

(1) Voir annexes V et VII du règlement (CEE) nº 2456/93 (JO L 225 du 4. 9. 1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) nº 2602/97 (JO L 351 du 23. 12. 1997, p. 20).

(1) Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 (GU L 225 del 4. 9. 1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2602/97 (GU L 351 del 23. 12. 1997, pag. 20).

(1) Zie de bijlagen V en VII van Verordening (EEG) nr. 2456/93 (PB L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2602/97 (PB L 351 van 23. 12. 1997, blz. 20).

(1) Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) nº 2456/93 (JO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) nº 2602/97 (JO L 351 de 23. 12. 1997, p. 20).

(1) Katso asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4. 9. 1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2602/97 (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 20), liitteitä V ja VII.

(1) Se bilagorna V och VII i förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2602/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 20).

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BELGIQUE/BELGIË

Bureau d'intervention et de restitution belge
Rue de Trèves 82
B-1040 Bruxelles
Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Trierstraat 82
B-1040 Brussel
Téléphone: (32-2) 287 24 11; télex: BIRB. BRUB/24076-65567; télécopieur: (32-2) 230 2533/280 03 07

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 180203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel.: (49) 69 1564-704/772; Telex: 411727; Telefax: (49) 69 15 64-790/791

DANMARK

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
EU-direktoratet
Kampmannsgade 3
DK-1780 København V
Tlf. (45) 33 92 70 00; telex 151317 DK; fax (45) 33 92 69 48, (45) 33 92 69 23

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Teléfono: (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10; télex: FEGA 23427 E, FEGA 41818 E; fax: (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs-de-France
F-75607 Paris Cedex 12
Téléphone: (33 1) 44 68 50 00; télex: 215330; télécopieur: (33 1) 44 68 52 33

ITALIA

AIMA (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo)
Via Palestro 81
I-00185 Roma
Tel. 49 49 91; telex 61 30 03; telefax: 445 39 40/445 19 58

IRELAND

Department of Agriculture, Food and Forestry
Agriculture House
Kildare Street
IRL-Dublin 2
Tel. (01) 678 90 11, ext. 2278 and 3806
Telex 93292 and 93607, telefax (01) 661 62 63, (01) 678 52 14 and (01) 662 01 98

NEDERLAND

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau
p/a LASER, Zuidoost
Slachthuisstraat 71
Postbus 965
6040 AZ Roermond
Tel: (31-475) 35 54 44; telex: 56396 VIBNL; fax: (31-475) 31 89 39

ÖSTERREICH

AMA-Agrarmarkt Austria
Dresdner Straße 70
A-1201 Wien
Tel.: (431) 33 15 12 20; Telefax: (431) 33 15 1297

UNITED KINGDOM

Intervention Board Executive Agency
Kings House
33 Kings Road
Reading RG1 3BU
Berkshire
Tel. (01189) 58 36 26
Fax (01189) 56 67 50

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1186/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

για καθορισμό των ελάχιστων τιμών πωλήσεως για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1028/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2634/97 [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ορισμένες ποσότητες βοείου κρέατος που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1028/98 της Επιτροπής [3] τέθηκαν σε διαγωνισμό·

ότι, δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2173/79 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2417/95 [5], οι ελάχιστες τιμές πωλήσεως για το κρέας που τέθηκε σε δημοπρασία καθορίζονται λαμβανομένων των ληφθεισών προσφορών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι ελάχιστες τιμές πωλήσεως βοείου κρέατος για το διαγωνισμό που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1028/98, του οποίου η προθεσμία υποβολής προσφορών έχει λήξει στις 25. 5. 1998, καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.
(2) ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 13.
(3) ΕΕ L 146 της 16. 5. 1998, σ. 6.
(4) ΕΕ L 251 της 5. 10. 1979, σ. 12.
(5) ΕΕ L 248 της 14. 10. 1995, σ. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo expresado en ecus por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i ECU/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise, ausgedrückt in ECU/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices expressed in ECU per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en écus par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi espressi in ecu per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen uitgedrukt in ecu per ton
Estado-membro	Produtos	Preço mínimo expresso em ecus por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat ecuina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i ecu per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

BELGIQUE/BELGIË	— Quartiers arrière/Achtervoeten	—
DANMARK	— Bagfjerdinger	1 771
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
ESPAÑA	— Cuartos traseros	2 101
FRANCE	— Quartiers arrière	—
IRELAND	— Hindquarters	—
ITALIA	— Quarti posteriori	1 986
NEDERLAND	— Achtervoeten	—
ÖSTERREICH	— Hinterviertel	1 835
SVERIGE	— Bakkvartsparter	2 300

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

FRANCE	— Semelle (INT 14)	2 400
	— Rumsteak (INT 16)	2 617
	— Faux-filet (INT 17)	4 201
	— Entrecôte (INT 19)	2 930
IRELAND	— Intervention topside (INT 13)	3 091
	— Intervention silverside (INT 14)	2 518
	— Intervention fillet (INT 15)	8 701
	— Intervention rump (INT 16)	3 044
	— Intervention striploin (INT 17)	5 150
UNITED KINGDOM	— Intervention topside (INT 13)	3 255
	— Intervention silverside (INT 14)	2 636
	— Intervention fillet (INT 15)	6 940
	— Intervention rump (INT 16)	3 905
	— Intervention striploin (INT 17)	4 557

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1187/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

για καθορισμό των ελάχιστων τιμών πωλήσεως για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1029/98

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2634/97 [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ορισμένες ποσότητες βοείου κρέατος που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1029/98 της Επιτροπής [3] τέθηκαν σε διαγωνισμό·

ότι, δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2173/79 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2417/95 [5], οι ελάχιστες τιμές πωλήσεως για το κρέας που τέθηκε σε δημοπρασία καθορίζονται λαμβανομένων των ληφθεισών προσφορών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι ελάχιστες τιμές πωλήσεως βοείου κρέατος για το διαγωνισμό που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1029/98, του οποίου η προθεσμία υποβολής προσφορών έχει λήξει στις 26. 5. 1998, καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.
(2) ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 13.
(3) ΕΕ L 146 της 16. 5. 1998, σ. 12.
(4) ΕΕ L 251 της 5. 10. 1979, σ. 12.
(5) ΕΕ L 248 της 14. 10. 1995, σ. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo expresado en ecus por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i ECU/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise, ausgedrückt in ECU/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices expressed in ECU per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en écus par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi espressi in ecu per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen uitgedrukt in ecu per ton
Estado-membro	Produtos	Preço mínimo expresso em ecus por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat ecuina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i ecu per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

FRANCE	— Quartiers avant	500
	— Quartiers arrière	600
DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	—
	— Hinterviertel	—
DANMARK	— Forfjerdinger	—
	— Bagfjerdinger	—
ITALIA	— Quarti anteriori	500
	— Quarti posteriori	600
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	—
	— Hinterviertel	—
NEDERLAND	— Voorvoeten	500
	— Achtervoeten	600
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	—
	— Cuartos traseros	1 550

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

UNITED KINGDOM	— Intervention shank (INT 11)	—
	— Intervention thick flank (INT 12)	—
	— Intervention topside (INT 13)	—
	— Intervention silverside (INT 14)	—
	— Intervention rump (INT 16)	—
	— Intervention flank (INT 18)	—
	— Intervention forerib (INT 19)	—
	— Intervention shin (INT 21)	—
	— Intervention shoulder (INT 22)	—
	— Intervention brisket (INT 23)	—
	— Intervention forequarter (INT 24)	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1188/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

περί χορηγήσεως σιτηρών ως επισιτιστική βοήθεια

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική βοήθεια [1], και ιδίως το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας:

ότι ο προαναφερθείς κανονισμός καταρτίζει τον κατάλογο των χωρών και των οργανισμών που ενδέχεται να λάβουν κοινοτική βοήθεια και καθορίζει τα γενικά κριτήρια σχετικά με τη μεταφορά της επισιτιστικής βοήθειας μετά το στάδιο fob·

ότι, μετά από πολλές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας, η Επιτροπή χορήγησε σιτηρά σε ορισμένους δικαιούχους·

ότι οι παραδόσεις αυτές πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2519/97 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για τις γενικές διατάξεις κινητοποίησης προϊόντων που χορηγούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια [2]· ότι είναι αναγκαίο να οριστούν επακριβώς οι προθεσμίες και οι όροι χορήγησης καθώς και να καθοριστούν οι δαπάνες που προκύπτουν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πραγματοποιείται, με βάση την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια, συγκέντρωση σιτηρών στην Κοινότητα, προκειμένου να τα προμηθευτούν οι δικαιούχοι που αναφέρονται στο παράρτημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2519/97 και τους όρους που αναφέρονται στο παράρτημα.

Θεωρείται ότι ο προσφέρων έλαβε γνώση όλων των εφαρμοζομένων γενικών και ειδικών όρων και τους έχει αποδεχθεί. Κάθε άλλος όρος ή επιφύλαξη που περιλαμβάνονται στην προσφορά του θεωρούνται ως μη εγγεγραμμένοι.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 166 της 5. 7. 1996, σ. 1.

[2] ΕΕ L 346 της 17. 12. 1997, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΤΙΔΑ Α

1. **Δράση υπ' αριθ.:** 655/96 (A1)· 656/96 (A2)
2. **Δικαιούχος** (2): Euronaid Postbus 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland [τηλ.: (31-70) 33 05 757· φαξ: 36 41 701· τέλεξ: 30960 EURON NL]
3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο
4. **Χώρα προορισμού:** A1: Βολιβία· A2: Μαδαγασκάρη
5. **Προϊόν προς κινητοποίηση:** άλευρο μαλακού σίτου
6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 140
7. **Αριθμός παρτίδων:** μία σε δύο μέρη: (A1: 100 τόνοι· A2: 40 τόνοι)
8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** (3) (5): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 [II.B.1.α)]
9. **Συσκευασία** (7) (8): βλέπε ΕΕ C 267 της 13. 9. 1996, σ. 1 [2.2.A.1.δ, 2.δ + B.4]
10. **Επισήμανση και σήμανση** (6): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 (II.B.3)
    — Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: A1: ισπανική· A2: γαλλική
    — Συμπληρωματικές μνείες: —
11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** κοινοτική αγορά
12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης
13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης:** —
14. α) **Λιμένας φόρτωσης:** —
    β) **Διεύθυνση φόρτωσης:** —
15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —
16. **Τόπος προορισμού:**
    — λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —
    — διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —
17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: 13. 7 — 2. 8. 1998
    — 2η προθεσμία: 27. 7 — 16. 8. 1998
18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: —
    — 2η προθεσμία: —
19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών [έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών)]:**
    — 1η προθεσμία: 23. 6. 1998
    — 2η προθεσμία: 7. 7. 1998
20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 Ecu ανά τόνο
21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** (1): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel τέλεξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)
22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή** (4): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 31. 5. 1998, όπως καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 977/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 137 της 9. 5. 1998, σ. 3)

ΠΑΡΤΙΔΑ Β

1. **Δράση υπ' αριθ.:** 716/96

2. **Δικαιούχος** (2): Euronaid, Postbus 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland [τηλ.: (31-70) 33 05 757· τέλεφαξ: 36 41 701· τέλεξ: 30960 EURON NL]

3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο

4. **Χώρα προορισμού:** Ρουάντα

5. **Προϊόν προς κινητοποίηση:** λευκασμένο ρύζι (κωδικός προϊόντος 1006 30 92 9900 ή 1006 30 94 9900 ή 1006 30 96 9900 ή 1006 30 98 9900)

6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 715

7. **Αριθμός παρτίδων:** 1

8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** (3) (5): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 [II.A.1.στ)]

9. **Συσκευασία** (7) (8): βλέπε ΕΕ C 267 της 13. 9. 1996, σ. 1 [1.0.A.1.γ, 2.γ + B.6]

10. **Επισήμανση και σήμανση** (6): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 (II.A.3)

— Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: γαλλική

— Συμπληρωματικές μνείες: —

11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** κοινοτική αγορά

12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης

13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης:** —

14. α) **λιμένας φόρτωσης:** —

β) **διεύθυνση φόρτωσης:** —

15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —

16. **Τόπος προορισμού:**

— λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —

— διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —

17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**

— 1η προθεσμία: 13. 7 — 2. 8. 1998

— 2η προθεσμία: 27. 7 — 16. 8. 1998

18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**

— 1η προθεσμία: —

— 2η προθεσμία: —

19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών [έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών)]:**

— 1η προθεσμία: 23. 6. 1998

— 2η προθεσμία: 7. 7. 1998

20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 Ecu ανά τόνο

21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** (1): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel τέλεξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)

22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή** (4): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 31. 5. 1998, όπως καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 977/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 137 της 9. 5. 1998, σ. 3)

ΠΑΡΤΙΔΑ Γ

1. **Δράση υπ' αριθ.:** 124/97

2. **Δικαιούχος** (2): World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma [τηλ.: (39-6) 6513 2988· φαξ: 6513 2844/3· τέλεξ: 626675 WFP I]

3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο

4. **Χώρα προορισμού:** Αγκόλα

5. **Προϊόν προς κινητοποίηση:** αραβόσιτος

6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 6 233

7. **Αριθμός παρτίδων:** 1

8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** (3) (5): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 [II.A.1.δ)]

9. **Συσκευασία:** βλέπε ΕΕ C 267 της 13. 9. 1996, σ. 1 [1.0.A.1.γ, 2.γ + B.2]

10. **Επισήμανση και σήμανση** (6): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 (II.A.3)

— Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: πορτογαλική

— Συμπληρωματικές μνείες: —

11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** κοινοτική αγορά

12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης — fob φορτίο επιμελώς στοιβαγμένο και ζυγοσταθμισμένο

13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης**: —

14. α) **Λιμένας φόρτωσης:** —

β) **Διεύθυνση φόρτωσης:** —

15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —

16. **Τόπος προορισμού:**

— λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —

— διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —

17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**

— 1η προθεσμία: 6 — 26. 7. 1998

— 2η προθεσμία: 20. 7 — 9. 8. 1998

18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**

— 1η προθεσμία: —

— 2η προθεσμία: —

19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών [έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών)]:**

— 1η προθεσμία: 23. 6. 1998

— 2η προθεσμία: 7. 7. 1998

20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 Ecu ανά τόνο

21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** (1): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel τέλεξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)

22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή** (4): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 31. 5. 1998, όπως καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 977/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 137 της 9. 5. 1998, σ. 3)

ΠΑΡΤΙΔΕΣ Δ, Ε

1. **Δράση υπ' αριθ.:** 169/97 (Δ)· 172/97 (Ε)

2. **Δικαιούχος** (2): World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma [τηλ.: (39-6) 6513 2988· φαξ: 6513 2844/3· τέλεξ: 626675 WFP I]

3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο

4. **Χώρα προορισμού:** Δ: Λιβερία· Ε: Τατζικιστάν

5. **Προϊόν προς κινητοποίηση:** άλευρο μαλακού σίτου

6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 8 167

7. **Αριθμός παρτίδων:** 2 (Δ: 7 500· Ε: 667 τόνοι)

8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** (3) (5): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 [II.B.1α)]

9. **Συσκευασία** (7): βλέπε ΕΕ C 267 της 13. 9. 1996, σ. 1 [2.2.A.1.δ, 2.δ + B.1]

10. **Επισήμανση και σήμανση** (6): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 (II.B.3)
    — Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: αγγλική
    — Συμπληρωματικές μνείες: —

11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** κοινοτική αγορά

12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης — fob φορτίο επιμελώς στοιβαγμένο

13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης:** —

14. α) **λιμένας φόρτωσης:** —
    β) **διεύθυνση φόρτωσης:** —

15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —

16. **Τόπος προορισμού:** —
    — λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —
    — διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —

17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: Δ: 20. 7 — 9. 8. 1998· Ε: 13. 7 — 2. 8. 1998
    — 2η προθεσμία: Δ: 3 — 23. 8. 1998· Ε: 27. 7 — 16. 8. 1998

18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: —
    — 2η προθεσμία: —

19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών [έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών)]:**
    — 1η προθεσμία: 23. 6. 1998
    — 2η προθεσμία: 7. 7. 1998

20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 Ecu ανά τόνο

21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** (1): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel τέλεξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)

22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή** (4): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 31. 5. 1998, όπως καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 977/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 137 της 9. 5. 1998, σ. 3)

Σημειώσεις:

(1) Συμπληρωματικές πληροφορίες: André Debongnie [τηλ.: (32-2) 295 14 65]
Torben Vestergaard [τηλ.: (32-2) 299 30 50].

(2) Ο ανάδοχος έρχεται σε επαφή με το δικαιούχο το ταχύτερο δυνατό, για να καθορισθούν τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την αποστολή.

(3) Ο ανάδοχος χορηγεί στο δικαιούχο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από επίσημη αρχή και βεβαιώνει ότι δεν έχει σημειωθεί υπέρβαση, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των ισχυουσών προδιαγραφών του προς παράδοση προϊόντος σχετικά με τη ραδιενεργό ακτινοβολία. Το πιστοποιητικό ραδιενέργειας πρέπει να αναφέρει την περιεκτικότητα σε καίσιο 134 και 137 και ιώδιο 131.

(4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 259/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 25 της 31. 1. 1988, σ. 39), εφαρμόζεται όσον αφορά την επιστροφή κατά την εξαγωγή. Η ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 2 του προαναφερθέντος κανονισμού είναι εκείνη που αναφέρεται στο σημείο 22 του παρόντος παραρτήματος.

(5) Ο ανάδοχος διαβιβάζει στο δικαιούχο ή στον αντιπρόσωπό του, κατά την παράδοση, το ακόλουθο έγγραφο:

— φυτοϋγειονομικό πιστοποιητικό (A1: Το πιστοποιητικό πρέπει να επικυρώνεται από τη διπλωματική αντιπροσωπεία στη χώρα καταγωγής του εμπορεύματος),

— παρτίδες A και B: πιστοποιητικό απολυμάνσεως με καπνισμό [Τα σιτηρά και τα παράγωγά τους πρέπει να απολυμαίνονται πριν από τη φόρτωση με φωσφίδιο του μαγνησίου (τουλάχιστον 2 g/m^3) για ελάχιστη περίοδο πέντε ημερών μεταξύ της απολύμανσης και της διαδικασίας εξαερισμού. Το αναγκαίο πιστοποιητικό πρέπει να είναι διαθέσιμο κατά τη φόρτωση].

(6) Κατά παρέκκλιση από την *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* C 114, το κείμενο του σημείου II.A.3.γ) ή II.B.3.γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «τη μνεία "Ευρωπαϊκή Κοινότητα"».

(7) Σε περίπτωση ενδεχόμενης επανασυσκευασίας σε σάκους ο ανάδοχος θα πρέπει να προμηθεύσει 2 % των κενών σάκων της ίδιας ποιότητας με αυτούς που περιέχουν το εμπόρευμα, με την επιγραφή που ακολουθείται από ένα «R» κεφαλαίο.

(8) Η φόρτωση πρέπει να γίνεται σε εμπορευματοκιβώτια των 20 ποδών, με όρους «FCL/FCL» (κάθε εμπορευματοκιβώτιο πρέπει απαραιτήτως να περιέχει 18 τόνους καθαρό βάρος).

Ο ανάδοχος αναλαμβάνει τη δαπάνη στοιβάξεως των εμπορευματοκιβωτίων στο σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων στο λιμάνι φορτώσεως. Ο δικαιούχος αναλαμβάνει τις δαπάνες μεταγενεστέρων φορτώσεων, συμπεριλαμβανομένης της δαπάνης αναλήψεως των εμπορευματοκιβωτίων από το σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων.

Ο ανάδοχος υποβάλλει στον παραλαμβάνοντα πλήρη κατάλογο του περιεχομένου κάθε εμπορευματοκιβωτίου, διευκρινίζοντας τον αριθμό των σάκων που αντιστοιχούν σε κάθε αριθμό δράσης, όπως καθορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

Ο ανάδοχος οφείλει να σφραγίζει κάθε εμπορευματοκιβώτιο με αριθμημένο σύστημα σφράγισης, (ONESEAL, SYSKO, Locktainer 180 ή παρόμοιες σφραγίδες υψηλής ασφαλείας) του οποίου ο αριθμός πρέπει να δίδεται στον αντιπρόσωπο του δικαιούχου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1189/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουνίου 1998

περί χορηγήσεως σπαστών πίσων ως επισιτιστική βοήθεια

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική βοήθεια [1], και ιδίως το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας:

ότι ο προαναφερθείς κανονισμός καταρτίζει τον κατάλογο των χωρών και των οργανισμών που ενδέχεται να λάβουν κοινοτική βοήθεια που καθορίζει τα γενικά κριτήρια σχετικά με τη μεταφορά της επισιτιστικής βοήθειας μετά το στάδιο fob·

ότι, μετά από πολλές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας, η Επιτροπή χορήγησε σπαστά πίσα σε ορισμένους δικαιούχους·

ότι οι παραδόσεις αυτές πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2519/97 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για τις γενικές διατάξεις κινητοποίησης προϊόντων που χορηγούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια [2]· ότι είναι αναγκαίο να οριστούν επακριβώς οι προθεσμίες και οι όροι χορήγησης για να καθοριστούν οι δαπάνες που προκύπτουν·

ότι, για να εξασφαλισθεί η υλοποίηση των προμηθειών, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα για τους προσφέροντες να συγκεντρώνουν είτε πράσινα σπαστά πίσα είτε κίτρινα σπαστά πίσα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πραγματοποιείται, με βάση την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια, συγκέντρωση σπαστών πίσων στην Κοινότητα, προκειμένου να τα προμηθευτούν οι δικαιούχοι που αναφέρονται στο παράρτημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2519/97 και τους όρους που αναφέρονται στο παράρτημα.

Οι προσφορές πρέπει να αφορούν είτε πράσινα σπαστά πίσα είτε κίτρινα σπαστά πίσα. Επί ποινή απορρίψεως, κάθε προσφορά πρέπει να αναφέρει σαφώς το είδος των πίσων στο οποίο αναφέρεται.

Θεωρείται ότι ο προσφέρων έλαβε γνώση όλων των εφαρμοζομένων γενικών και ειδικών όρων και τους έχει αποδεχθεί. Κάθε άλλος όρος ή επιφύλαξη που περιλαμβάνονται στην προσφορά του θεωρούνται ως μη εγγεγραμμένοι.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουνίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 166 της 5. 7. 1996, σ. 1.
[2] ΕΕ L 346 της 17. 12. 1997, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΤΙΔΑ Α

1. **Δράση αριθ.:** 161/97
2. **Δικαιούχος** (2): World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma [τηλ.: (39-6) 6513 2988· φαξ: 6513 2844/3· τέλεξ: 626675 WFP I]
3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο
4. **Χώρα προορισμού:** Αιθιοπία
5. **Προϊόν προς κινητοποίηση** (8): πίσα
6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 684
7. **Αριθμός παρτίδων:** 1
8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** (3) (4) (7): —
9. **Συσκευασία** (5): βλέπε ΕΕ C 267 της 13. 9. 1996, σ. 1 [4.0.Α.1.γ, 2.γ + Β.4]
10. **Επισήμανση και σήμανση** (6): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 (ΙΙ.Α.3)
    — Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: αγγλική
    — Συμπληρωματικές μνείες: —
11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** Το προϊόν πρέπει να προέρχεται από την Κοινότητα
12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης
13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης:** —
14. α) **λιμένας φόρτωσης:** —
    β) **διεύθυνση φόρτωσης:** —
15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —
16. **Τόπος προορισμού:**
    — λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —
    — διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —
17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: 3 — 23. 8. 1998
    — 2η προθεσμία: 17. 8 — 6. 9. 1998
18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: —
    — 2η προθεσμία: —
19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών [έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών)]:**
    — 1η προθεσμία: 23. 6. 1998
    — 2η προθεσμία: 7. 7. 1998
20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 Ecu ανά τόνο
21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** (1): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles/Brussel τέλεξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)
22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή:** —

ΠΑΡΤΙΔΑ Β

1. **Δράση αριθ.:** 708/96

2. **Δικαιούχος** (2): Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederlad [τηλ.: (31-70) 33 05 757· φαξ: 36 41 701· τέλεξ: 30960 EURON NL]

3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο

4. **Χώρα προορισμού:** Ρουάντα

5. **Προϊόν προς κινητοποίηση** (8): πίσα

6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 1 377

7. **Αριθμός παρτίδων:** 1

8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** (3) (4) (7): —

9. **Συσκευασία** (5) (9): βλέπε ΕΕ C 267 της 13. 9. 1996, σ. 1 [4.0.A.1.γ, 2.γ + B.4]

10. **Επισήμανση και σήμανση** (6): βλέπε ΕΕ C 114 της 29. 4. 1991, σ. 1 (II.A.3)

— Γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: γαλλική

— Συμπληρωματικές μνείες: —

11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** Το προϊόν πρέπει να προέρχεται από την Κοινότητα

12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης

13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης:** —

14. α) **λιμένας φόρτωσης:** —

β) **διεύθυνση φόρτωσης:** —

15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —

16. **Τόπος προορισμού:**

— λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —

— διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —

17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**

— 1η προθεσμία: 27. 7 — 16. 8. 1998

— 2η προθεσμία: 10 — 30. 8. 1998

18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**

— 1η προθεσμία: —

— 2η προθεσμία: —

19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών [έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών)]:**

— 1η προθεσμία: 23. 6. 1998

— 2η προθεσμία: 7. 7. 1998

20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 Ecu ανά τόνο

21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** (1): Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles/Brussel τέλεξ: 25670 AGREC B· φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)

22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή:** —

Σημειώσεις:

(1) Συμπληρωματικές πληροφορίες: André Debongnie [τηλ.: (32-2) 295 14 65]
TorbenVestergaard [τηλ.: (32 2) 299 30 50].

(2) Ο ανάδοχος έρχεται σε επαφή με το δικαιούχο ή τον αντιπρόσωπό του το ταχύτερο δυνατό, για να καθορισθούν τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την αποστολή.

(3) Ο ανάδοχος χορηγεί στο δικαιούχο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από επίσημη αρχή και βεβαιώνει ότι δεν έχει σημειωθεί υπέρβαση, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των ισχυουσών προδιαγραφών του προς παράδοση προϊόντος σχετικά με τη ραδιενεργό ακτινοβολία. Το πιστοποιητικό ραδιενέργειας πρέπει να αναφέρει την περιεκτικότητα σε καίσιο 134 και 137 και ιώδιο 131.

(4) Ο ανάδοχος διαβιβάζει στο δικαιούχο ή στον αντιπρόσωπό του, κατά την παράδοση, τα ακόλουθα έγγραφα:

— φυτοϋγειονομικό πιστοποιητικό.

(5) Σε περίπτωση ενδεχόμενης επανασυσκευασίας σε σάκους ο ανάδοχος θα πρέπει να προμηθεύσει 2 % των κενών σάκων της ιδίας ποιότητας με αυτούς που περιέχουν το εμπόρευμα, με την επιγραφή που ακολουθείται από ένα «R» κεφαλαίο.

(6) Κατά παρέκκλιση από την ΕΕ C 114, το κείμενο του σημείου II.A.3.γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «τη μνεία "Ευρωπαϊκή Κοινότητα"» και το κείμενο του σημείου II.A.3.β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «pois cassés».

(7) Επί ποινή απορρίψεως, κάθε προσφορά πρέπει να αναφέρει σαφώς το είδος των πίσων στο οποίο αναφέρεται.

(8) Κίτρινα ή πράσινα πίσα (Pisum sativum) προοριζόμενα για την ανθρώπινη διατροφή, προερχόμενα από την πλέον πρόσφατη συγκομιδή. Τα πίσα δεν πρέπει να είναι τεχνητά χρωματισμένα. Τα σπαστά πίσα πρέπει να έχουν υποστεί επεξεργασία στον ατμό τουλάχιστον για δύο λεπτά ή να έχουν απολυμανθεί με καπνισμό (*) και να ανταποκρίνονται στους ακόλουθους όρους:

— υγρασία: 15 % κατ' ανώτατο όριο,

— προσμείξεις: 0,1 % κατ' ανώτατο όριο,

— θραυσμένοι σπόροι: 10 % κατ' ανώτατο όριο (ως θραυσμένοι σπόροι νοούνται τα μέρη των σπόρων που διέρχονται δι' ενός κόσκινου με στρογγυλές οπές διαμέτρου 5 χιλιοστών),

— ποσοστό σπόρων διαφορετικού χρωματισμού ή αποχρωματισμένων σπόρων: 1,5 % κατ' ανώτατο όριο (κίτρινα πίσα), 15 % κατ' ανώτατο όριο (πράσινα πίσα),

— χρόνος βρασμού: 45 λεπτά κατ' ανώτατο όριο μετά από το μούσκεμα (12 ώρες).

(9) Η φόρτωση πρέπει να γίνεται σε εμπορευματοκιβώτια των 20 ποδών, με όρους «CL/FCL» (κάθε εμπορευματοκιβώτιο πρέπει απαραιτήτως να περιέχει 18 τόνους καθαρό βάρος).

Ο ανάδοχος αναλαμβάνει τη δαπάνη στοιβάξεως των εμπορευματοκιβωτίων στο σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων στο λιμάνι φορτώσεως. Ο δικαιούχος αναλαμβάνει τις δαπάνες μεταγενεστέρων φορτώσεων, συμπεριλαμβανομένης της δαπάνης αναλήψεως των εμπορευματοκιβωτίων από το σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων.

Ο ανάδοχος υποβάλλει στον παραλαμβάνοντα πλήρη κατάλογο του περιεχομένου κάθε εμπορευματοκιβωτίου, διευκρινίζοντας τον αριθμό των σάκων που αντιστοιχούν σε κάθε αριθμό δράσης, όπως καθορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

Ο ανάδοχος οφείλει να σφραγίζει κάθε εμπορευματοκιβώτιο με αριθμημένο σύστημα σφράγισης, (ONESEAL, SYSKO, Locktainer 180 ή παρόμοιες σφραγίδες υψηλής ασφαλείας) του οποίου ο αριθμός πρέπει να δίδεται στον αντιπρόσωπο του δικαιούχου.

(*) Ο υπερθεματιστής διαβιβάζει στο δικαιούχο ή στον αντιπρόσωπό του κατά την παράδοση πιστοποιητικό απολυμάνσεως με καπνισμό.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Ιουλίου 1997

σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε υπέρ του ομίλου επιχειρήσεων Alvarez (GEA)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1997) 2615]

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/364/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με το άρθρο 93 της συνθήκης, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Στις 15 Νοεμβρίου 1995, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2, σχετικά με ενίσχυση που χορηγήθηκε προς τον όμιλο επιχειρήσεων Alvarez (στο εξής «GEA»). Η GEA είναι μία επιχείρηση που κατασκευάζει και διακινεί στο εμπόριο πορσελάνινα, κεραμικά και γυάλινα επιτραπέζια σκεύη, ενώ επίσης παράγει και φιάλες. Η GEA ήταν στο παρελθόν μια από τις σημαντικότερες επιχειρήσεις επιτραπέζιων σκευών στην Ισπανία. Κατά τα τελευταία πέντε έτη, το μερίδιό της στην ισπανική αγορά ανέρχεται, κατά μέσο όρο, σε 11,6 % και στην κοινοτική σε 0,64 %, ενώ απασχολεί συνολικά 1 029 εργαζόμενους. Ο ετήσιος κύκλος εργασιών της, κατά το διάστημα 1995 και 1996, ανήλθε σε 2 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες περίπου. Οι εγκαταστάσεις του ομίλου βρίσκονται στο Vigo, επαρχία της Pontevedra στην Galicia, αυτόνομη κοινότητα της Ισπανίας, που αντιμετωπίζει σοβαρή οικονομική κρίση και εμφανίζει υψηλό επίπεδο ανεργίας, λόγω των προβλημάτων που πλήττουν τους τομείς της ναυπηγικής, της αλιείας και της αυτοκινητοβιομηχανίας, κλάδους με δεσπόζουσα θέση στην οικονομία της. Η περιοχή θεωρείται ζώνη του στόχου 1 και δύναται να τύχει των περιφερειακών ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης. Η GEA είναι, μετά τη Citroen, ο δεύτερος βιομηχανικός εργοδότης στην περιοχή.

Τον Ιούνιο του 1991, η INI, κρατική ισπανική ελέγχουσα εταιρεία στην οποία ανήκε πάντοτε η GEA, αποφάσισε τότε να ιδιωτικοποιήσει την επιχείρηση. Ωστόσο, πριν προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση, έπρεπε να προβεί σε εξυγίανση της GEA, η οποία κατά τα προηγούμενα έτη είχε σημειώσει σημαντικές ζημίες. Έτσι, η INI χορήγησε στη GEA ενίσχυση ύψους 24 εκατομμυρίων Ecu, προκειμένου να αποσβέσει τα χρέη της. Παρότι δεν κοινοποιήθηκε, η ενίσχυση εγκρίθηκε από την Επιτροπή το 1992 [ενίσχυση NN 15/92, έγγραφο SEC (92) 1655]. Η έγκριση δικαιολογήθηκε με την καθαρή μείωση της παραγωγικής ικανότητας, τη ρήξη των δεσμών μεταξύ INI και GEA και το γεγονός ότι η επιχείρηση βρισκόταν σε ζώνη που μπορούσε να τύχει της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης.

Μετά την έγκριση αυτή, η οποία δόθηκε χωρίς ειδικούς όρους, η INI χορήγησε στη GEA συμπληρωματική ενίσχυση, η οποία δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή ούτε εγκρίθηκε από αυτήν. Η ενίσχυση περιλάμβανε εγγύηση που χορηγήθηκε το 1992, η οποία, τότε, εμπεριείχε δυνητικό κίνδυνο ύψους 1 620 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, καθώς και άμεση επιχορήγηση ύψους 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, που καταβλήθηκε το 1994 με σκοπό την αποδέσμευση της INI από την προηγούμενη εγγύηση. Εξάλλου, η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η αυτόνομη

κυβέρνηση της Galicia είχε την πρόθεση να χορηγήσει νέα εγγύηση ύψους 2 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών.

Η Επιτροπή διατηρούσε σοβαρές επιφυλάξεις σχετικά με το αν η ενίσχυση, η οποία αναμφίβολα ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1, μπορούσε να τύχει των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 και, για το λόγο αυτόν, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 σχετικά με:

— την ενίσχυση ύψους 1 620 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που χορηγήθηκε το 1992,

— την επιχορήγηση ύψους 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που δόθηκε το 1994,

— τη νέα εγγύηση τη χορήγηση της οποίας είχε προγραμματίσει η αυτόνομη κυβέρνηση της Galicia, και η οποία ανερχόταν σε 2 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες.

II

Με επιστολή της 26ης Ιανουαρίου 1997, οι ισπανικές αρχές απάντησαν στην απόφαση της Επιτροπής να κινήσει την διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2. Βάσει των ισχυρισμών τους, ούτε η εγγύηση που χορηγήθηκε το 1992 ούτε η καταβολή της επιχορήγησης το 1994 συνιστούσαν ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ή δυνάμει του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, η ΙΝΙ είχε ενεργήσει ως ιδιώτης επενδυτής σε συνήθεις συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Το 1992, ο κίνδυνος πτώχευσης της επιχείρησης ήταν ελάχιστος και η εγγύηση είχε συμβάλει απλώς στη στήριξη της διαδικασίας αναδιάρθρωσης της επιχείρησης μέσω της χρηματοδότησης της επένδυσης. Όσον αφορά την πληρωμή που πραγματοποιήθηκε το 1994, οι ισπανικές αρχές παραδέχθηκαν ότι η επιχείρηση, μετά την ιδιωτικοποίησή της το 1992, διερχόταν σοβαρή οικονομική κρίση, κατάσταση που επιδεινώθηκε το 1994, μετά την αποτυχία όλων των προσπαθειών να καταστεί εκ νέου βιώσιμη. Την εποχή εκείνη, είχαν, ωστόσο, ληφθεί μέτρα για την αναδιάρθρωση της επιχείρησης, όπως λ.χ. μία πρώτη και ήπια μείωση του εργατικού δυναμικού και της παραγωγικής ικανότητας. Σκοπός της καταβολής των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών ήταν η στήριξη αυτών των πρώτων προσπαθειών. Δεδομένου ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν επιτεύχθηκε, καταρτίστηκε σχέδιο αναδιάρθρωσης που πρότεινε τη λήψη δραστικών μέτρων για την επίτευξη της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Μετά την κατάρτισή του, το σχέδιο έπρεπε να υποβληθεί αμέσως στην Επιτροπή για ενδελεχή εξέταση. Η ισπανική κυβέρνηση θεώρησε, ωστόσο, ότι η καταβολή των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών αποτελούσε ευνοϊκή πρακτική της ΙΝΙ, που την απάλλασσε από οποιαδήποτε ευθύνη όσον αφορά την ενδεχόμενη καταβολή των 1 620 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που κάλυπτε η εγγύηση.

Όσον αφορά την εγγύηση των 2 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, οι ισπανικές αρχές επεσήμαναν το γεγονός ότι, μολονότι δεν αποκλείστηκε η ενδεχόμενη χορήγησή της, δεν είχε ακόμη υλοποιηθεί και ότι, σε περίπτωση που η αυτόνομη κυβέρνηση αποφάσιζε να τη χορηγήσει, οι ισπανικές αρχές θα προέβαιναν στην κοινοποίησή της.

III

Με επιστολή της 30ής Ιουλίου 1996, η Επιτροπή απέστειλε στην ισπανική κυβέρνηση τις παρατηρήσεις των τρίτων ενδιαφερομένων (τέσσερις ισπανικές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις της GEA και η υπηρεσία σύνδεσης της ευρωπαϊκής κεραμοποιίας), οι οποίες της είχαν αποσταλεί με αφορμή τη δημοσίευση της απόφασής της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 [1].

Όλα τα μέρη εκτιμούσαν ότι η ενίσχυση που χορηγήθηκε στη GEA είχε προκαλέσει σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού, εφόσον είχε επιτρέψει την επιχείρηση να διαθέτει τα προϊόντα της σε τιμές τεχνητά χαμηλές, για μεγάλο χρονικό διάστημα. Εκείνοι δεν μπορούσαν να ανταγωνιστούν τις τιμές αυτές, αφού οι ίδιοι δεν είχαν λάβει καμία κρατική ενίσχυση. Για να ενισχύσει τα επιχειρήματά του, ένας εκ των ανταγωνιστών επεσύναψε αντίγραφο των διαφημιστικών ανακοινώσεων μιας αλυσίδας σουπερμάρκετ που πρόσφερε, πράγματι, σε πολύ χαμηλές τιμές προϊόντα κατασκευασμένα από τη GEA.

Ένας ανταγωνιστής πρόβαλε, εξάλλου, τον ισχυρισμό ότι η GEA είχε λάβει εν τω μεταξύ συμπληρωματική ενίσχυση ύψους 1 000 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών υπό μορφή εγγυήσεων για την κάλυψη δανείων. Οι εν λόγω εγγυήσεις δεν είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και έπρεπε να συμπεριληφθούν στις ενισχύσεις για τις οποίες είχε κινηθεί η διαδικασία.

IV

Με επιστολές της 15ης και της 24ης Οκτωβρίου 1996, οι ισπανικές αρχές απάντησαν στα σχόλια των τρίτων ενδιαφερομένων. Στις απαντήσεις αυτές επιβεβαιωνόταν το γεγονός ότι, τον Απρίλιο, η αυτόνομη κυβέρνηση της Galicia είχε χορηγήσει ενίσχυση διάσωσης υπό μορφήν εγγυήσεων για την κάλυψη πιστώσεων ύψους 700 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, με σκοπό να διατηρήσει την επιχείρηση σε λειτουργία εν αναμονή της έκδοσης τελικής απόφασης εκ μέρους της Επιτροπής. Επιπλέον, χορήγησαν άλλα 350 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες υπό μορφή εγγυήσεων για την κάλυψη εκκρεμών πληρωμών που αφορούσαν τους μισθούς των εργαζομένων. Αρχικά, η διάρκεια των εγγυήσεων αυτών είχε ορισθεί σε έξι μήνες και, εν συνεχεία, παρατάθηκε μέχρι τον Ιούνιο του 1997, επειδή η Επιτροπή δεν είχε ακόμη εκδώσει οριστική απόφαση. Η ενίσχυση αυτή, δεν είχε, ωστόσο, κανένα αντίκτυπο στην αγορά, δεδομένου ότι είχε χρησιμεύσει απλώς ως εγγύηση των απαιτούμενων πιστώσεων για την κάλυψη του κόστους εκμετάλλευσης της επιχείρησης. Κατά την ισπανική κυβέρνηση, η εν λόγω ενίσχυση βασίστηκε στο διάταγμα της αυτόνομης κυβέρνησης αριθ. 309/1995, της 23ης Νοεμβρίου 1995, σχετικά με την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην αυτόνομη κοινότητα της Galicia. Το διάταγμα κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και έλαβε την έγκρισή της (κρατική ενίσχυση N 21/95, απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Δεκεμβρίου 1995). Ωστόσο, προκειμένου να χορηγήσει την έγκρισή της, η Επιτροπή είχε θέσει ως προϋπόθεση να κοινοποιούνται μεμονομένα οι ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που λόγω του μεγέθους τους δεν δύνανται να θεωρούνται ΜΜΕ (όπως η περίπτωση της GEA).

[1] ΕΕ C 144 της 16. 5. 1996, σ. 3.

Εξάλλου, οι ισπανικές αρχές επανέλαβαν το γεγονός ότι ούτη η εγγύηση της ΙΝΙ του 1992 ούτε η επιχορήγηση του 1994 έπρεπε να θεωρούνται ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, εφόσον η ΙΝΙ είχε ενεργήσει ως ιδιώτης επενδυτής. Η ισπανική κυβέρνηση τόνισε επίσης ότι η ενίσχυση ύψους 2,5 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, την οποία η Επιτροπή είχε συμπεριλάβει στη διαδικασία, δεν είχε ακόμη χορηγηθεί.

Όσον αφορά την πολιτική τιμών «ντάμπινγκ» που δήθεν εφάρμοσε η GEA, οι ισπανικές αρχές επεσήμαναν ότι η εν λόγω επιχείρηση ρύθμισε πάντοτε τις τιμές των προϊόντων της κατ' αναλογία με το κόστος. Για να στηρίξουν το εν λόγω επιχείρημα, απέστειλαν αντίγραφα αποδείξεων της GEA προς τους πελάτες της στις οποίες εμφανίζονται τιμές υψηλότερες από εκείνες που διαφήμιζε η αλυσίδα σουπερμάρκετ. Κατά τις ισπανικές αρχές, η προσφορά των προϊόντων της GEA σε πολύ χαμηλές τιμές αφορούσε ενδεχομένως εκστρατεία της αλυσίδας σουπερμάρκετ για την προσέλκυση πελατείας και, σε καμία περίπτωση, δεν συνιστούσαν απόδειξη ότι η GEA είχε εφαρμόσει πολιτική «ντάμπινγκ».

V

Εν τω μεταξύ, πραγματοποιήθηκαν διάφορες συνεδριάσεις μεταξύ της Επιτροπής και των ισπανικών αρχών, όπου οι τελευταίες παρουσίασαν νέα στοιχεία σχετικά με τη χρηματοοικονομική κατάσταση της GEA. Επρόκειτο, κυρίως, για μια προσπάθεια ενημέρωσης της Επιτροπής για τη δυσχερή οικονομική κατάσταση της GEA και για τα σχέδια της αυτόνομης κυβέρνησης της Galicia που απέβλεπαν στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης προσαρμοζόμενα στο ήδη ανακοινωθέν σχέδιο αναδιάρθρωσης, το οποίο είχε καταρτιστεί στις αρχές του 1996, μετά τις πρώτες άκαρπες προσπάθειες για αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης, και το οποίο διαβιβάστηκε στην Επιτροπή τον Αύγουστο και ολοκληρώθηκε το Νοέμβριο του 1996 και το Φεβρουάριο του 1997.

Τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν ότι, μετά την ιδιωτικοποίησή της το 1991, η GEA σημείωσε σημαντικές ζημίες. Το Νοέμβριο του 1996, το συνολικό χρέος της επιχείρησης ανερχόταν σε 14 000 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες, ενώ οι ίδιοι πόροι της είχαν εξαντληθεί. Η ισπανική κυβέρνηση υπογράμμισε ότι, παρά τη συγκυρία αυτή, και λόγω της δραματικής κατάστασης που επικρατεί στην αγορά εργασίας στο Vigo, η αυτόνομη κυβέρνηση, για λόγους κοινωνικού χαρακτήρα, θεώρησε ότι ήταν υποχρεωμένη να διατηρήσει σε λειτουργία μια επιχείρηση, που, μετά τη Citroen, ήταν ο δεύτερος εργοδότης στην περιοχή.

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή πρότεινε την εξυγίανση της GEA και την ανάκτηση της βιωσιμότητάς της στο μέλλον. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, και δεδομένης της αποτυχίας των άλλων ήπιων προσπαθειών που έγιναν για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητά της, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών το 1994, το σχέδιο επιβάλλει σειρά δραστικών μέτρων που συνοψίζονται ως εξής:

1. Διακοπή της λειτουργίας των δύο από τις έξι υφιστάμενες μονάδες. Πώληση μιας κερδοφόρας μονάδας κατασκευής υάλινων φιαλών. Μετατροπή των τριών εναπομενόντων εργοστασίων σε ανεξάρτητες μεταξύ τους μονάδες.

2. Σημαντική μείωση του χρέους και δημιουργία κεφαλαίων:

   α) μείωση του χρέους, το οποίο σήμερα ανέρχεται σε 14 000 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες, εκ των οποίων 7 000 αποτελούν δημόσιο χρέος, μέσω διαδικασίας αναστολής πληρωμών, κατά την οποία η δημόσιοι και ιδιωτικοί πιστωτές παραιτούνται από το 50 % των πιστώσεών τους (η ισπανική κυβέρνηση διαβίβασε έκθεση που εκπόνησε ανεξάρτητος δικηγόρος, όπου επιβεβαιώνεται ότι, στην Ισπανία, μία παραίτηση αυτής της έκτασης είναι ρεαλιστική και αποτελεί συνήθη πρακτική σε ανάλογες περιπτώσεις)·

   β) μεταφορά των δύο από τα εναπομένοντα εργοστάσια, από την αστική ζώνη του Vigo στην περιφέρεια. Οι εγκαταστάσεις της επιχείρησης στην πόλη θα πωληθούν σε τιμή που υπλογίζεται σε 5 000 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (αξία που είχε υπολογιστεί σε 5 900 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες σε μία από τις δύο εκθέσεις που καταρτίστηκαν από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή). Οι διαπραγματεύσεις για την πώληση των γηπέδων έχουν ήδη ξεκινήσει·

   γ) πώληση της κερδοφόρας μονάδας για ποσόν 1 000 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών.

3. Δραστικές περικοπές:

   α) μείωση του εργατικού δυναμικού κατά 43 %, δηλαδή από 1 029 εργαζόμενους θα παραμείνουν 587, πράγμα που θα οδηγήσει σε μείωση της αναλογίας των δαπανών προσωπικού προς τις πωλήσεις από 93 % το 1995 σε 40-45 % το 1997 και 1998·

   β) μείωση της παραγωγικής ικανότητας κατά 32 %, δηλαδή από 23,7 εκατομμύρια σε 16,1 εκατομμύρια τεμάχια·

   γ) μείωση του εμπορικού και διαχειριστικού κόστους μέσω της δημιουργίας κεντρικής δομής διαχείρισης για τις τρεις εναπομένουσες επιχειρήσεις·

   δ) πρόσθετη μείωση των δαπανών λόγω της αντικατάστασης των πηγών ενέργειας (για την κατασκευή επιτραπέζιων σκευών απαιτείται μεγάλη ένταση ενέργειας), αφού από το 1997, θα είναι δυνατή στο Vigo η αντικατάσταση του ηλεκτρισμού από το φυσικό αέριο.

Με την εφαρμογή των προαναφερθέντων μέτρων, το σχέδιο προβλέπει εξισορρόπηση των αποτελεσμάτων του ομίλου μεταξύ των ετών 1997 και 1998, και θετικά αποτελέσματα κατά τις επόμενες χρήσεις, που θα ανέλθουν σε 91 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες το 1998 και σε 200 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες το 1999. Ο όγκος των πωλήσεων προβλέπεται ότι θα είναι αντίστοιχος εκείνου των προηγούμενων ετών κατά τα οποία σημειώθηκαν άσχημα αποτελέσματα (12 εκατομμύρια τεμάχια έναντι 16 εκατομμυρίων των καλύτερων ετών) και ότι ο κύκλος εργασιών θα σταθεροποιηθεί σε 2 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες, κατά μέσο όρο. Οι συνολικές δαπάνες αναδιάρθρωσης ανέρχονται σε 3 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες και περιλαμβάνουν τις δαπάνες αποζημιώσεων, τις συμπληρωματικές κοινωνικές δαπάνες απολύσεων και τις δαπάνες επανεγκατάστασης των δύο εργοστασίων εκτός Vigo. Χάρη στα κεφάλαια που ελήφθησαν από την πώληση των εγκαταστάσεων της GEA στο Vigo και χάρη στη διαγραφή χρεών η επιχείρηση θα μπορέσει να καλύψει το κόστος αναδιάρθρωσης αποκλειστικά με τους δικούς της οικονομικούς πόρους.

Με επιστολή της 13ης Μαρτίου 1997, η ισπανική κυβέρνηση ενημέρωσε την Επιτροπή ότι η GEA διαπραγματευόταν με οκτώ σημαντικούς πελάτες (ο αριθμός των επιχειρήσεων είναι απόρρητος) διάφορες συμβάσεις που θα εγγυώνταν μακροπρόθεσμες παραγγελίες για χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών ετών, συνολικού ύψους 3 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών περίπου. Στην ίδια επιστολή κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή ότι η GEA επρόκειτο να πωληθεί σε σημαντικό ιδιώτη κατασκευαστή πορσελάνης, πράγμα που αποδείκνυε ότι η ιδιωτική αγορά είχε εμπιστοσύνη στο μέλλον της επιχείρησης. Όλα αυτά τα στοιχεία επέτρεψαν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης της GEA και οι στόχοι του όσον αφορά τις πωλήσεις και τον κύκλο εργασιών ήταν ρεαλιστικά.

Με επιστολή της 25ης Απριλίου 1997, η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η επιχείρηση είχε παραιτηθεί από την αξίωση να λάβει από την αυτόνομη κυβέρνηση της Galicia την εγγύηση ύψους 2 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που αποτελούσε επίσης αντικείμενο της διαδικασίας που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 2. Αυτό φανέρωνε την εμπιστοσύνη που έτρεφαν οι ιδιωτικές τράπεζες που θα έπρεπε να χορηγήσουν νέα δάνεια στη GEA στην ικανότητα της επιχείρησης να φέρει επιτυχώς σε πέρας την αναδιάρθρωση και να καταστεί εκ νέου βιώσιμη. Με την ίδια επιστολή, η Επιτροπή ενημερώθηκε ότι η αυτόνομη κυβέρνηση της Galicia είχε αναλάβει τη δέσμευση να κοινοποιεί μεμονωμένα κάθε ενίσχυση που θα χορηγείτο στη GEA στο μέλλον, ακόμη και αν η ενίσχυση αυτή εντασσόταν σε ένα ήδη εγκεκριμένο γενικό καθεστώς ενισχύσεων.

Τέλος με επιστολή της 22ας Μαΐου 1997, η ισπανική κυβέρνηση ενημέρωσε την Επιτροπή ότι η αυτόνομη κυβέρνηση της Galicia είχε επεκτείνει τη δέσμευση που ανακοίνωσε στην επιστολή της, της 25ης Απριλίου 1997, απέχοντας στο μέλλον από τη χορήγηση κάθε άλλης οικονομικής ενίσχυσης προς τη GEA.

VI

Η διαδικασία που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 2 επιβεβαίωσε την άποψη που ώθησε την Επιτροπή να την κινήσει, δηλαδή ότι η εγγύηση ύψους 1 620 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που χορηγήθηκε στην GEA το 1992 και η επιχορήγηση ύψους 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που επέτρεψε την αποδέσμευσή της από την εγγύηση αυτή το 1994, συνιστούν ενισχύσεις που δύνανται να νοθεύσουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Κανένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα είχε χορηγήσει εγγύηση σε ζημιογόνα επιχείρηση, όπως η GEA, χωρίς ανταποδόσεις, όπως έκανε η INI το 1992. Επιπλέον, θα ήταν πολύ περίεργο για μία ιδιωτική επιχείρηση να επενδύσει πάλι σε μία ζημιογόνα επιχείρηση από την οποία μόλις απενεπλάκη.

Ωστόσο, η διαδικασία αποκάλυψε επίσης ότι τόσο η εγγύηση όσο και η καταβολή της επιχορήγησης σχετίζονταν στενά μεταξύ τους, αφού η εν λόγω πληρωμή είχε επιτρέψει στην INI να αποδεσμευθεί από την υποχρέωση που είχε αναλάβει το 1992 μαζί με τη χορήγηση της εγγύησης, δηλαδή από τον κίνδυνο να υποχρεωθεί να καταβάλει τα 1 620 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες. Από οικονομική άποψη, το γεγονός αυτό πρέπει να θεωρηθεί μεμονωμένη ενέργεια και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι, σε ανάλογη περίπτωση, οποιοσδήποτε ιδιώτης επενδυτής θα είχε επίσης προβεί στην πληρωμή των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, που αντιπροσώπευαν απλώς το 60 % του κινδύνου που είχε αναλάβει η INI ως εγγυητής. Έτσι λοιπόν, κατά την εξέταση της εγγύησης που χορηγήθηκε στη GEA το 1992, το ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να ληφθεί υπόψη μειώνεται στα 983 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες που κατέβαλε πραγματικά ο εγγυητής.

Πρέπει επίσης να διαγραφεί από τους υπολογισμούς η εγγύηση ύψους 2 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, που είχε την πρόθεση να χορηγήσει η αυτόνομη κυβέρνηση της Galicia και αποτελούσε επίσης αντικείμενο της διαδικασίας που κίνησε η Επιτροπή, δεδομένου ότι η χορήγησή της ανεστάλη.

Η ενίσχυση ενδέχεται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Σημαντικός είναι ο όγκος των ανταλλαγών μεταξύ της Ισπανίας και των άλλων κρατών μελών στον κλάδο της κατασκευής επιτραπέζιων σκευών. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, το 1993, η Ισπνανία εξήγαγε σε άλλα κράτη μέλη 7 272 τόνους τεμαχίων επιτραπέζιων σκευών, συνολικής αξίας 24,5 εκατομμυρίων Ecu, και εισήγαγε 5 813 τόνους αξίας 27,5 εκατομμυρίων Ecu. Το 1994, η Ισπανία εξήγαγε 7 917 τόνους αξίας 29 εκατομμυρίων Ecu και εισήγαγε 6 577 τόνους αξίας 28,5 εκατομμυρίων Ecu. Μεταξύ Ιανουαρίου και Οκτωβρίου 1995, η Ισπανία εξήγαγε 8 546 τόνους προϊόντων που ανήλθαν σε 32,6 εκατομμύρια Ecu και μεταξύ Ιανουαρίου και Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους εισήγαγε 7 844 τόνους ύψους 43,3 εκατομμυρίων Ecu. Το ποσοστιαίο μερίδιο της Ισπανίας στο συνολικό ενδοκοινοτικό εμπόριο στον κλάδο των επιτραπέζιων σκευών ανέρχεται σε 3 % περίπου. Η GEA συμμετέχει στην εν λόγω αγορά, παρότι δεν συγκαταλέγεται στους μεγαλύτερους παραγωγούς επιτραπέζιων σκευών της Κοινότητας. Ως εκ τούτου, κάθε επιχορήγηση που χορηγείται στην επιχείρηση μπορεί να βελτιώσει τη θέση της στην κοινή αγορά σε βάρος άλλων ανταγωνιστών που δεν λαμβάνουν καμία κρατική ενίσχυση.

Δεδομένου ότι η ενίσχυση δεν περιλαμβανόταν σε κανένα προεγκριθέν καθεστώς, έπρεπε να κοινοποιηθεί ξεχωριστά, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Η Ισπανία δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση αυτή. Ως εκ τούτου, από επίσημη άποψη, η ενίσχυση χορηγήθηκε παράνομα.

Σχετικά με το αν η ενίσχυση αυτή δύναται να τύχει των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης, πρέπει να σημειωθεί ότι οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή, εξαιτίας των χαρακτηριστικών της ενίσχυσης και του γεγονότος ότι δεν φαίνεται να πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

Όσον αφορά την παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης, η GEA είναι από μακρού εγκατεστημένη σε μία περιοχή που πλήττεται σοβαρά από την ανεργία και όπου το βιοτικό επίπεδο είνα ασυνήθως χαμηλό. Οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης των περιοχών αυτού του είδους μπορεί να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά δυνάμει του εν λόγω άρθρου. Ωστόσο, στην παρούσα περίπτωση, η ενίσχυση δεν μπορεί, ασφαλώς, να συμβάλει στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής, δεδομένου ότι δεν χρησιμο-

ποιήθηκε για επενδύσεις και για δημιουργία θέσεων απασχόλησης, αλλά για τη στήριξη άκαρπων προσπαθειών που θα επέτρεπαν στην επιχείρηση να παραμείνει σε λειτουργία χωρίς την ανάγκη λήψης νέων μέτρων αναδιάρθρωσης.

Ωστόσο, δεδομένου ότι είναι σύμφωνη με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων ([1]), η ενίσχυση δύναται να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Η ενίσχυση που χορηγήθηκε στη GEA δεν έχει ασσφαλώς άμεση σχέση με το σχέδιο αναδιάρθρωσης που παρουσιάζεται σήμερα. Ωστόσο, επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη ότι οι προσπάθειες για την επίτευξη της βιωσιμότητας της επιχείρησης άρχισαν αμέσως μετά την ιδιωτικοποίησή της και την επακόλουθη έγκριση της Επιτροπής το 1992, και ότι το προτεινόμενο δραστικό σχέδιο σήμερα αποτελεί απλώς επακόλουθο των προγενέστερων ήπιων μέτρων, τα οποία δεν είχαν την αναμενόμενη επιτυχία. Ως εκ τούτου, η ενίσχυση πρέπει να εκτιμηθεί στο πλαίσιο μιας διαδικασίας προσπαθειών κατά την οποία το προτεινόμενο σχέδιο εμπεριέχει τον τελικό σκοπό και αποτελεί την πιο φιλόδοξη προσπάθεια για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι η προτεινόμενη σήμερα αναδιάρθρωση θα επιχειρηθεί χωρίς καμία άλλη παρέμβαση εκ μέρους των κρατικών αρχών.

Το νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης προτείνει δραστικές περικοπές δαπανών. Επιπλέον, θα προχωρήσει σε σημαντική μείωση της παραγωγικής ικανότητας, η οποία, σύμφωνα με το σημείο 3.2.2.ii) των κατευθυντηρίων γραμμών, είναι αναγκαία στην παρούσα φάση, εφόσον η αγορά επιτραπέζιων σκευών εμφανίζει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ως επακόλουθο της σημαντικής μείωσης της κατανάλωσης το 1992 και 1993 και της ώθησης των εισαγωγών (βλέπε Πανόραμα της Βιομηχανίας της ΕΕ 1997, σημείο 9.20). Η σημαντικόπτερη εξοικονόμηση δαπανών θα προέλθει από τη μείωση του προσωπικού κατά 43 % δηλαδή από 1 029 σε 587 εργαζόμενους, πράγμα που θα οδηγήσει σε λογική αναλογία των δαπανών προσωπικού σε 45 % του συνολικού κύκλου εργασιών της επιχείρησης. Εξάλλου, η παραγωγική ικανότητα θα μειωθεί κατά 32 %, δηλαδή ο αριθμός των παραγόμενων προϊόντων θα περιοριστεί από 23,7 εκατομμύρια σε 16,1 εκατομμύρια τεμάχια. Η επιχείρηση αναφέρθηκε επίσης στην πιθανότητα μείωσης των διαρθρωτικών δαπανών, κυρίως των ενεργειακών. Με τον τρόπο αυτόν, όπως ορίζουν οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, στο σημείο 3.2.2.I, η αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης θα οφείλεται κυρίως στις ίδιες δυνάμεις της και σε εσωτερικά μέτρα παρά σε εξωτερικούς παράγοντες, όπως η αύξηση των τιμών και της ζήτησης, στους οποίους η επιρροή ης επιχείρησης είναι ανύπαρκτη.

Η μείωση των δαπανών από κοινού με τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας θα επιτρέψει στην επιχείρηση να καταστεί εκ νέου αποδοτική και βιώσιμη. Οι εκτιμήσεις σχετικά με το μελλοντικό κύκλο εργασιών που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης βασίζονται στο μέσο όρο του κύκλου εργασιών των προηγούμενων ετών και ως, εκ τούτου, πρέπει να είναι αρκετά ρεαλιστικές. Το γεγονός ότι η GEA διαπραγματεύεται σημαντικές συμβάσεις επιβεβαιώνει την υπόθεση αυτή. Οι εκτιμήσεις σχετικά με την αύξηση των τιμών περιλαμβάνουν μόνο τα συνήθη ποσοστά πληθωρισμού. Επίσης, οι προβλέψεις για μείωση του χρέους και δημιουργία κεφαλαίων φαίνονται αρκετά ρεαλιστικές, μολονότι βασίζονται σε εξωτερικούς παράγοντες επί των οποίων η επιχείρηση δεν ασκεί κανένα έλεγχο. Όσον αφορά τη μείωση των χρεών μέσω της διαγραφής, η ισπανική κυβέρνηση προσκόμισε αποδείξεις ότι σε ανάλογες περιπτώσεις, οι πιστωτές παραιτούνταν από τα δάνειά τους μέχρι ποσοστού 50 %. Η αξία των γηπέδων της GEA και της κερδοφόρου μονάδας εκτιμήθηκε και επιβεβαιώθηκε από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες. Πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι τόσο η παραίτηση από τα δάνεια όσο και η πώληση γηπέδων που βρίσκονται υπό διαπραγμάτευση είναι σήμερα αναγκαίες προϋποθέσεις για την επιτυχία της αναδιάρθρωσης.

Άλλη πειστική ένδειξη ότι η επιχείρηση δύναται να ανακτήσει τη βιωσιμότητά της είναι το γεγονός ότι έχει παραιτηθεί από τη νέα εγγύηση ύψους 2 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών και ότι θα χρηματοδοτήσει την αναδιάρθρωση με ίδιους πόρους, που θα λάβει από την πώληση γηπέδων και την εφαρμογή της διαδικασίας αναστολής πληρωμών. Συγχρόνως, η παραίτηση από την εγγύηση φανερώνει ότι οι τράπεζες που θα χρειαζόταν να δώσουν περαιτέρω δάνεια στην GEA κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναδιάρθρωσης εμπιστεύονται τα μέτρα τα οποία πρόκειται να θέσει σε εφαρμογή η επιχείρηση. Η άποψη αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι μία νέα ιδιωτική επιχείρηση είναι διατεθειμένη να αναλάβει τη διαχείριση της GEA και, κατά συνέπεια, και το σχετικό επιχειρηματικό κίνδυνο.

Όσον αφορά την αναλογία μεταξύ της ενίσχυσης και της οικονομικής συνεισφοράς του επενδυτή, συνάγεται ότι υπήρξε και θα υπάρξει και στο μέλλον σημαντική οικονομική συμβολή της ίδιας της επιχείρησης, μέσω των δικών της πόρων. Έτσι, οι άμεσες δαπάνες της αναδιάρθρωσης υπολογίζονται σε 3 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες και θα καλυφθούν εξ ολοκλήρου από τους ίδιους οικονομικούς πόρους της επιχείρησης, τους οποίους θα λάβει μέσω της εκτέλεσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης, το οποίο προϋποθέτει τη δημιουργία κεφαλαίων (διαδικασία αναστολής πληρωμών που θα οδηγήσει σε σημαντική μείωση των χρεών της επιχείρησης, πώληση των γηπέδων της επιχείρησης στο Vigo, καθώς και της επικερδούς μονάδας). Συγκρινόμενη με αυτήν την οικονομική συμβολή και με όλες τις οικονομικές προσπάθειες που πρέπει να καταβάλει η επιχείρηση, η ενίσχυση των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών κρίνεται μάλλον χαμηλή.

Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο κοινωνικός αντίκτυπος και το γεγονός ότι η GEA είναι μία από τις σημαντικότερες επιχειρήσεις που προσφέρουν απασχόληση σε μία περιοχή υποβαθμισμένη κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α). Μετά τη Citroen, η GEA είναι η δεύτερη παραγωγός βιομηχανικής απασχόλησης στην περιοχή και η εξαφάνισή της θα οδηγούσε ενδεχομένως και στην εξαφάνιση σημαντικών βιομηχανικών δραστηριοτήτων στην περιοχή και θα προκαλούσε αλυσιδωτή αντίδραση, αφού πολλοί από τους προμηθευτές της θα αναγκάζονταν, αναμφίβολα, να κλείσουν με τη σειρά τους. Αντιθέτως, η διατήρηση 500 άμεσων βιομηχανικών θέσεων απασχόλησης (από τις 1 029 αρχικές), οι δικαιούχοι των οποίων θα μπορούν να διατηρήσουν την αγοραστική τους δύναμη χωρίς να υπάρξει προσφυγή σε μελλοντικές κρατικές ενισχύσεις (η ισπανική κυβέρνηση διαβεβαίωσε επισήμως ότι το κράτος

([1]) ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

δεν θα χορηγήσει περαιτέρω ενισχύσεις στη GEA) που θα έχει ταυτόχρονα θετικό αντίκτυπο ως προς τη διατήρηση των προμηθευτών της επιχείρησης, οι οποίοι θα διατηρήσουν επίσης την αγοραστική τους δύναμη. Ο παράγοντας αυτός πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση εκ μέρους της Επιτροπής των επιπτώσεων που θα έχει η διατήρηση μιας επιχείρησης όπως η GEA για την οικονομική ανάπτυξη μιας περιοχής, όπως το Vigo, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α).

Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι σε περίπτωση πτώχευσης της GEA η Επιτροπή δεν θα πρόβαλλε αντιρρήσεις στη χορήγηση νέας ενίσχυσης υπέρ του επενδυτή που θα εξαγόραζε το ενεργητικό της επιχείρησης, υπό την προϋπόθεση, ασφαλώς, ότι η νέα ενίσχυση θα βασιζόταν σε ήδη εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων και ότι το ποσόν δεν θα υπερέβαινε τα μέγιστα εγκεκριμένα όρια για την περιοχή του Vigo. Στην περίπτωση αυτή, ο νέος επενδυτής θα μπορούσε να λάβει κρατική ενίσχυση μέχρι ποσοστού 60 % της επένδυσης. Η αυτόνομη κυβέρνηση εκτιμά ότι, στην παρούσα περίπτωση, δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί αυτό το είδος διαδικασίας, όχι μόνο για πολιτικούς ή κοινωνικούς λόγους, αλλά και γιατί, εν τω μεταξύ, η επιχείρηση θα είχε χάσει τους πελάτες της και, μαζί με αυτούς, κάθε πιθανότητα να ανακτήσει τη βιωσιμότητά της. Ωστόσο, η ενίσχυση αυτή των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών αντιπροσωπεύει μόνο το 30 % σε σύγκριση με τις συνολικές δαπάνες αναδιάρθρωσης που υπολογίζονται σε 3 500 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες. Συνεπώς, η ένταση της ενίσχυσης αυτής είναι πολύ χαμηλότερη από εκείνη που θα χορηγείτο σε περίπτωση μιας νέας επένδυσης, οι κοινωνικές επιπτώσεις της οποίας θα ήταν πολύ σοβαρότερες.

Επιπλέον, το μερίδιο αγοράς της GEA είναι αρκετά χαμηλό. Κατά τα τελευταία πέντε έτη, κυμαίνεται, κατά μέσο όρο στο 11,6 % της ισπανικής αγοράς και στο 0,64 % της κοινοτικής. Συνάγεται, επομένως, ότι τα μέτρα ενίσχυσης υπέρ της GEA δεν έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην κοινή αγορά.

Εξάλλου, η ισπανική κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι η αυτόνομη κυβέρνηση είχε παραιτηθεί από τη χορήγηση εγγύησης ύψους 2 500 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών και ότι, δεδομένου ότι τον Απρίλιο του 1997 είχε αναλάβει τη δέσμευση να κοινοποιεί μεμονωμένα κάθε μελλοντική ενίσχυση προς τη GEA, επιβεβαίωσε επισήμως με επιστολή της 22ας Μαΐου 1997 ότι δεν επρόκειτο να χορηγήσει στην επιχείρηση καμία άλλη κρατική οικονομική ενίσχυση. Ως εκ τούτου, υπάρχει η εγγύηση ότι η GEA θα πρέπει να κινηθεί στην αγορά όπως οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση. Ωστόσο, πρέπει να αποκλειστούν μελλοντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μέσω παρεμβάσεων που θα χρηματοδοτούνται με κρατικά κεφάλαια.

VII

Η ενίσχυση διάσωσης που χορηγήθηκε το 1995 υπό μορφή εγγυήσεων για την κάλυψη χρεών ύψους 700 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών και μισθοδοτικών δαπανών ύψους 350 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, με την προσδοκία να τερματιστεί η διαδικασία που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 2, συνιστά επίσης ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1.

Σε αντίθεση με την άποψη που διατύπωσαν οι ισπανικές αρχές, η ενίσχυση έπρεπε να κοινοποιηθεί μεμονωμένα. Η απόφαση της Επιτροπής με την οποία εγκρίθηκε το διάταγμα 309/95, το οποίο αποτελούσε τη νομική βάση των εγγυήσεων, όριζε ρητά την υποχρέωση μεμονωμένης κοινοποίησης των εγγυήσεων διάσωσης που χορηγούνται σε μεγάλες επιχειρήσεις. Η εν λόγω απαίτηση εμφανίζεται επίσης στο άρθρο 8 παράγραφος 5 του ίδιου διατάγματος.

Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι από επίσημη άποψη είναι παράνομη, η ενίσχυση δύναται να εγκριθεί ως προς το περιεχόμενό της, αφού χρησιμοποιήθηκε για να διατηρήσει την επιχείρηση σε λειτουργία εν αναμονή της έκδοσης μιας απόφασης εκ μέρους της Επιτροπής που θα έθετε τέλος στη διαδικασία που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 2. Η Επιτροπή έχει εγκρίνει στο παρελθόν ενισχύσεις διάσωσης του είδους αυτού [λ.χ., στην υπόθεση Nini Textile, ενίσχυση 540/95, επιστολή SG(93) D/16433, της 5ης Οκτωβρίου 1993] με το σκεπτικό ότι χωρίς κρατική ενίσχυση, η επιχείρηση που αναφέρεται στη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 δεν θα μπορούσε να επιβιώσει από οικονομική άποψη και, ως εκ τούτου, θα έπρεπε να κηρύξει πτώχευση πριν η Επιτροπή εκδώσει την τελική της απόφαση. Προϋπόθεση για τη χορήγηση της έγκρισης είναι, ωστόσο, η συμμόρφωση της ενίσχυσης με τις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων. Στην παρούσα περίπτωση, η εν λόγω προϋπόθεση πληρούται, αφού η ενίσχυση βασίζεται σε ήδη εγκριθέν καθεστώς ενισχύσεων, το οποίο είναι σύμφωνο με τις κατευθυντήριες γραμμές. Η ισπανική κυβέρνηση παρέτεινε τη διάρκεια του σχεδίου αναδιάρθρωσης μέχρι τον Ιούνιο 1997, δεδομένου ότι, στη συγκεκριμένη φάση, η Επιτροπή δεν μπορούσε να εκδώσει τελική απόφαση, λόγω της πολυπλοκότητας του σχεδίου και της ανάγκης αποπεράτωσής του. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι η ισπανική κυβέρνηση δεσμεύτηκε ρητά να περιορίσει τη διάρκεια των εγγυήσεων στη διάρκεια της διαδικασίας της Επιτροπής.

VIII

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η GEA δύναται να καταστεί εκ νέου βιώσιμη μέσω της εφαρμογή δραστικών μέτρων αναδιάρθρωσης και ότι είναι εγκατεστημένη σε περιοχή υποβαθμισμένη κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α), είναι δυνατό να γίνουν δεκτές τόσο η εγγύηση που χορηγήθηκε το 1992, η οποία ήρθη το 1994 με την καταβολή των 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, όπως και η ενίσχυση διάσωσης ύψους 1 050 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, δυνάμει της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και σε συσχετισμό με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων. Ωστόσο, επειδή η GEA έλαβε ενίσχυση το 1991 επ' ευκαιρία της ιδιωτικοποίησής της, η έγκριση θα συνοδεύεται από την επιβολή πολύ αυστηρών όρων που θα απαγορεύουν τη χορήγηση οποιασδήποτε νέας κρατικής ενίσχυσης στην επιχείρηση. Κατά συνέπεια, η ισπανική κυβέρνηση ενημερώνεται ότι κάθε νέα κρατική ενίσχυση που θα χορηγηθεί στην επιχείρηση θα θεωρηθεί ότι δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και ότι αντίκειται στην ειλημμένη δέσμευση, και κατά συνέπεια θα επηρεάσει την ενίσχυση που εγκρίθηκε με την παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η εγγύηση ύψους 1 620 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών που χορηγήθηκε το 1992, και η οποία ήρθη το 1994 μέσω της πληρωμής επιχορήγησης ύψους 983 εκατομμυρίων ισπανικών πεσετών, καθώς και οι εγγυήσεις που καταβλήθηκαν το 1996, οι οποίες ανέρχονταν σε 1 050 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες, και χορηγήθηκαν από την ισπανική κυβέρνηση στον όμιλο επιχειρήσεων Alvarez (GEA) συνιστούν παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή πριν από την χροήγησή τους. Οι εν λόγω ενισχύσεις είναι, ωστόσο, σύμφωνες με τις διατάξεις τω κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων και, ως εκ τούτου, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, υπό τον όρο ότι η ισπανική κυβέρνηση θα απέχει στο μέλλον από τη χορήγηση οποιασδήποτε νέας ενίσχυσης και θα εφαρμόζει πλήρως το εγκριθέν σχέδιο αναδιάρθρωσης όπως δεσμεύτηκε να πράξει στην επιστολή της, της 22ας Μαΐου 1997.

Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000, η ισπανική κυβέρνηση θα υποβάλλει στην Επιτροπή εξαμηνιαίες εκθέσεις σχετικά με τις πραγματοποιούμενες προόδους όσον αφορά την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης, καθώς και σχετικά με τα οικονομικά στοιχεία που αφορούν τη GEA (σχέδιο διαπραγματεύσεων, λογαριασμοί αποτελεσμάτων), προκειμένου να διακριβώσει αν πληρούνται οι εκτιμήσεις που περιλαμβάνει το σχέδιο και αν η ισπανική κυβέρνηση τηρεί την υποχρέωση που ανέλαβε να απέχει από τη χορήγηση οποιασδήποτε κρατικής οικονομικής ενίσχυσης προς την επιχείρηση. Οι μήνες Μάρτιος και Οκτώβριος αποτελούν την τελευταία προθεσμία υποβολής των εκθέσεων στην Επιτροπή.

Άρθρο 2

Η ισπανική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για την εφαρμογή της.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 15 Ιουλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Emma BONINO

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Οκτωβρίου 1997

σχετικά με τις ενισχύσεις που φέρεται ότι χορήγησε η Γαλλία στην SFMI-Chronopost

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1997) 3146]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/365/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με τις διατάξεις των ανωτέρω άρθρων, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, και λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

A. Ιστορικό

Στη Γαλλία οι ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης είναι ανοιχτές χωρίς περιορισμό στον ανταγωνισμό, σε αντίθεση με τις συνήθεις ταχυδρομικές υπηρεσίες, που υπάγονται στο μονοπώλιο των γαλλικών ταχυδρομείων.

Τα γαλλικά ταχυδρομεία αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της γαλλικής διοίκησης μέχρι το τέλος του 1990. Την 1η Ιανουαρίου 1991, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αριθ. 90-568 της 2ας Ιουλίου 1990, κατέστησαν αυτόνομο νομικό πρόσωπο του γαλλικού δημοσίου δικαίου, γεγονός που τους επιτρέπει να ασκούν, επιπλέον των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο δημόσιο τομέα, δραστηριότητες στους τομείς που είναι ανοιχτοί στον ανταγωνισμό.

Από το τέλος του 1985/αρχές του 1986, τα γαλλικά ταχυδρομεία ανέθεσαν τη διαχείριση των ταχυδρομικών υπηρεσιών τους ταχείας διεκπεραίωσης, των οποίων η εκμετάλλευση γινόταν μέχρι τότε με την επωνυμία Postadex, σε εταιρεία ιδιωτικού δικαίου που δημιουργήθηκε προς το σκοπό αυτόν με την επωνυμία Société française de messagerie internationale (SFMI). Το εταιρικό κεφάλαιο με το οποίο ιδρύθηκε η SFMI, ύψους 10 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, ανήκε στη Sofipost (κατά 66 %), εταιρεία χαρτοφυλακίου που ανήκει κατά 100 % στα γαλλικά ταχυδρομεία, και στην TAT Express (κατά 34 %), θυγατρική της αεροπορικής εταιρείας Transport aerien transrégional (TAT). Η SFMI παρείχε ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης με την επωνυμία EMS/Chronopost.

Οι λεπτομέρειες εκμετάλλευσης και εμπορίας της ταχυδρομικής υπηρεσίας ταχείας διεκπεραίωσης προσδιορίστηκαν σε εγκύκλιο του Υπουργείου Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών της 19ης Αυγούστου 1986. Στην εν λόγω εγκύκλιο διευκρινίζεται ότι η SFMI θα εκμεταλλεύεται την ανωτέρω υπηρεσία χρησιμοποιώντας κυρίως τα μέσα των γαλλικών ταχυδρομείων και, συμπληρωματικά, της TAT. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι τα γαλλικά ταχυδρομεία πρέπει να παρέχουν στην SFMI τεχνικοοικονομική και εμπορική υποστήριξη. Οι συμβατικές σχέσεις μεταξύ των γαλλικών ταχυδρομείων και της SFMI-Chronopost διέπονται από συμβάσεις. Η πρώτη σύμβαση, που συνήφθη το 1986 και είχε εφαρμογή μέχρι το 1992, αντικαταστάθηκε από μια δεύτερη, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1993.

Η διάρθρωση της ταχυδρομικής υπηρεσίας ταχείας διεκπεραίωσης τροποποιήθηκε το 1992. Η Sofipost και η TAT ίδρυσαν μια νέα εταιρεία, την Chronopost SA (Chronopost), τα ποσοστά συμμετοχής τους στην οποία ήταν και πάλι 66 % και 34 % αντίστοιχα. Η Chronopost ανέλαβε τις δραστηριότητες της SFMI εντός της Γαλλίας, η οποία διατήρησε τις διεθνείς δραστηριότητες. Η SFMI εξαγοράστηκε από την GDEW France, γαλλική θυγατρική επιχείρηση της διεθνούς κοινής επιχείρησης GDEW, που περιλαμβάνει την αυστραλιανή εταιρεία TNT και τα γερμανικά, καναδικά, γαλλικά, ολλανδικά και σουηδικά ταχυδρομεία. Πρέπει να υπομνησθεί ότι η GDEW είναι κοινή επιχείρηση με χαρακτήρα συγκέντρωσης, που εγκρίθηκε με απόφαση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 1991 [1].

Στο πλαίσιο της νέας αυτής διάρθρωσης, η Chronopost ανέλαβε καθήκοντα παρόχου υπηρεσιών και αντιπροσώπου για λογαριασμό της SFMI (και, συνεπώς, της GDEW) όσον αφορά τη διεκπεραίωση στη Γαλλία των διεθνών ταχυδρομικών της αποστολών. Επιπλέον, η Chronopost δεν μπορούσε να ανταγωνιστεί την SFMI, της οποίας ήταν ο αποκλειστικός αντιπρόσωπος μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1995. Μέχρι την ημερομηνία αυτή η Chronopost είχε επίσης την αποκλειστική πρόσβαση στο δίκτυο των γαλλικών ταχυδρομείων. (Στην παρούσα απόφαση θα γίνεται σταθερά αναφορά στην «SFMI-Chronopost», ακόμη και όταν το θέμα αφορά μόνο τη μία από τις δύο εταιρείες).

[1] ΕΕ C 322 της 13. 12. 1991, σ. 19.

Β. **Οι οικονομικές επιδόσεις της SFMI-Chronopost**

Κατά την έναρξη των δραστηριοτήτων της SFMI-Chronopost, το 1986, η γαλλική αγορά διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης κυριαρχείτο από την εταιρεία DHL, που κατείχε μερίδιο αγοράς άνω του 40 %. Ο διεθνής κύκλος εργασιών που πραγματοποιούσαν τα γαλλικά ταχυδρομεία από τις δραστηριότητες της Postadex ανερχόταν σε 45 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1995 (ήτοι περίπου 10 % της αγοράς). Η αγορά αυτή αναπτύσσεται διαρκώς μετά την έναρξη των δραστηριοτήτων της SFMI-Chronopost το 1986 (το σύνολο των πωλήσεων αυξήθηκε από 500 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1986 σε 2,7 δισεκατομμύρια το 1996).

Η SFMI-Chronopost είναι ακμαία επιχείρηση, η οποία κατέκτησε μερίδια αγοράς, εδραίωσε τη θέση της και παρουσιάζει συνεχώς κέρδη. Το μερίδιο αγοράς της επιχείρησης ανήλθε από 4 % το 1986 σε 22 % το 1996, ενώ σε όλα τα παρελθόντα έτη διένειμε μερίσματα. Η αποδοτικότητα αυτή οφείλεται στην άνθηση της αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης στη Γαλλία, στο γεγονός ότι η SFMI-Chronopost έχει πρόσβαση στο δίκτυο της μητρικής εταιρείας, στην επιλογή μιας υγιούς εμπορικής στρατηγικής και στην πραγματοποίηση σημαντικών διαφημιστικών επενδύσεων.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η SFMI-Chronopost, ιδίως κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας της, ανέθετε με υπεργολαβία το βασικό μέρος των δραστηριοτήτων της στα γαλλικά ταχυδρομεία, γεγονός που περιόρισε τα έξοδα εγκατάστασής της (και, ιδίως, τα πάγια έξοδά της). Για το λόγο αυτό τα ίδια κεφάλαια της εταιρείας ήταν πολύ περιορισμένα (10 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα).

Σε αντίθεση με τους ανταγωνιστές της, που ασκούσαν δραστηριότητες κυρίως στη διεθνή αγορά, η SFMI-Chronopost αποφάσισε να δραστηριοποιηθεί τόσο στη διεθνή, όσο και στη γαλλική αγορά. Κατ' αυτόν τον τρόπο μπόρεσε να εισέλθει σε μια νέα αγορά, που χαρακτηριζόταν από χαμηλό ανταγωνισμό, και να επωφεληθεί από συνεργασίες απορρέουσες από την κοινή εκμετάλλευση της διεθνούς και της εγχώριας αγοράς.

Εξάλλου, το προϊόν της EMS/Chronopost ήταν λιγότερο ανεπτυγμένο από τα προϊόντα που προσέφεραν οι αντίπαλοί της και ειδικότερα η DHL. Σε αντίθεση με την τελευταία, η EMS/Chronopost απευθυνόταν σε περιστασιακή πελατεία. Τα χαρακτηριστικά του προϊόντος που προσέφερε η SFMI-Chronopost επέτρεψαν στην εν λόγω εταιρεία να τιμολογεί τα προϊόντα της σε χαμηλότερα επίπεδα από τους ανταγωνιστές της. Ειδικότερα, η SFMI-Chronopost συνέλεγε κατά κανόνα τις επιστολές και τα δέματα των περιστασιακών πελατών της στα ταχυδρομικά γραφεία, ενώ οι ανταγωνιστές της τα παραλάμβαναν κατ' οίκον. Η SFMI-Chronopost, σε αντίθεση με την DHL, δεν εγγυόταν το χρόνο παράδοσης. Η γεωγραφική κάλυψη που παρείχε ήταν επίσης μικρότερη από της DHL (100 χώρες, έναντι 175 για την DHL). Οι συμπληρωματικές της υπηρεσίες, ειδικότερα δε οι υπηρεσίες πληροφορικής που επιτρέπουν το συνεχή έλεγχο της παρεχόμενης υπηρεσίας, ήταν λιγότερο ανεπτυγμένες από ό,τι των ανταγωνιστών της.

Η SFMI-Chronopost απέκτησε σταδιακά μεγαλύτερη αυτονομία σε σχέση με τα γαλλικά ταχυδρομεία και το ποσοστό των δραστηριοτήτων που τους ανέθετε με υπεργολαβία μειώθηκε με την πάροδο του χρόνου (από 67 % το 1987 σε 39 % το 1994 όσον αφορά τη συλλογή, από 94 % το 1987 σε 45,8 % το 1994 όσον αφορά τη διανομή, για παράδειγμα). Το 1996 η SFMI-Chronopost απασχολούσε 1 870 εργαζομένους, διατηρούσε 32 ταχυδρομικά καταστήματα, 2 κέντρα διαμετακόμισης, 6 διεθνή ανταλλακτήρια κέντρα και 600 οχήματα. Η SFMI-Chronopost ανέθετε εργασίες σε 450 υπεργολάβους, συμπεριλαμβανομένων των γαλλικών ταχυδρομείων.

Όσον αφορά τις δραστηριότητές της στον τομέα του μάρκετινγκ, η SFMI-Chronopost απασχολούσε 95 πωλητές το 1996, ενώ πραγματοποιούσε μόλις το ένα τέταρτο των πωλήσεών της μέσω των γαλλικών ταχυδρομείων.

Γ. **Η καταγγελία και η διαδικασία**

Στις 21 Δεκεμβρίου 1990 η Syndicat français de l'Express International (SFEI), κοινοπραξία εταιρειών που παρέχουν ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης και ανταγωνίζονται την SFMI-Chronopost υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, με το σκεπτικό ότι η τεχνικοοικονομική και εμπορική υποστήριξη που παρέχουν τα γαλλικά ταχυδρομεία στην SFMI-Chronopost περιέχουν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ. Υποστηρίχθηκε ότι η ενίσχυση αυτή επιτρέπει στην SFMI-Chronopost να διαθέτει τα προϊόντα της σε πολύ χαμηλότερες τιμές από τους ανταγωνιστές της. Η καταγγελία συνοδευόταν από οικονομική ανάλυση που εκπόνησε η εταιρεία συμβούλων Braxton κατόπιν παραγγελίας της SFEI. Η εν λόγω μελέτη αποτιμά το ύψος της ενίσχυσης που φέρεται να έχει λάβει η SFMI-Chronopost κατά την περίοδο 1986-1989.

Με επιστολή της 10ης Μαρτίου 1992, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον καταγγέλλοντα ότι έθεσε τον σχετικό φάκελο στο αρχείο. Κατόπιν τούτου, η SFEI και ορισμένοι ανταγωνιστές της SFMI-Chronopost άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως της εν λόγω επιστολής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η Επιτροπή απέσυρε την επιστολή προκειμένου να συγκεντρώσει περισσότερες πληροφορίες.

Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, η Γαλλία διαβίβασε πληροφορίες με επιστολή της 21ης Ιανουαρίου 1993, με τηλεομοιοτυπία των αρμόδιων διοικητικών αρχών της 3ης Μαΐου 1993 και με επιστολή της 10ης Ιουνίου 1993.

Στις 16 Ιουνίου 1993 η SFEI και πέντε από τις επιχειρήσεις που περιλαμβάνει υπέβαλαν αγωγή στο Εμποροδικείο του Παρισιού κατά της SFMI-Chronopost, των γαλλικών ταχυδρομείων και λοιπών. Μια δεύτερη μελέτη της εταιρείας Braxton, συνημμένη στην προσφυγή, ανήγαγε τα στοιχεία της πρώτης μελέτης στην τρέχουσα αξία τους, επεκτείνοντας ταυτόχρονα την περίοδο αποτίμησης της ενίσχυσης μέχρι το τέλος του 1991.

Στις 5 Ιανουαρίου 1994 το Εμποροδικείο του Παρισιού, βασιζόμενο στο άρθρο 177 της συνθήκης, έθεσε στο Δικαστήριο οκτώ ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης. Η Επιτροπή υπέβαλε εγγράφως τις παρατηρήσεις επί των ερωτημάτων αυτών στις 6 Μαΐου 1994. Η γαλλική κυβέρνηση, που γνωστοποίησε τη θέση της το Μάιο του 1994, προσάρτησε στις παρατηρήσεις της μελέτη που εκπόνησε η εταιρεία Ernst & Young, απαντώντας στις δύο εκθέσεις της εταιρείας Braxton.

Το Φεβρουάριο του 1996 η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά, κυρίως, με την ενίσχυση που χορήγησαν τα γαλλικά ταχυδρομεία στην SFMI-Chronopost κατά την περίοδο 1986-1991[2]. Πράγματι, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο χορήγησης κρατικής ενίσχυσης από τη Γαλλία στην SFMI-Chronopost (άμεσα ή διά μέσου των γαλλικών ταχυδρομείων).

Ειδικότερα, όσον αφορά τις υπηρεσίες που παρέχουν τα γαλλικά ταχυδρομεία στην SFMI-Chronopost, τα διαθέσιμα στοιχεία άφηναν να διαφανεί ότι το 1992 ήταν το μόνο έτος κατά το οποίο η τιμολόγηση των προϊόντων από τη διοίκηση των ταχυδρομείων αντιστοιχούσε στο πραγματικό τους κόστος επαυξημένο κατά ένα περιθώριο κέρδους. Η Επιτροπή δεν διέθετε πληροφορίες βάσει των οποίων θα μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στην SFMI-Chronopost κατά τα οικονομικά έτη πριν και μετά το 1992.

Η Επιτροπή δεν διέθετε επίσης αρκετά λεπτομερείς πληροφορίες, ώστε να μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο μεταφοράς κρατικών πόρων, υπό υποιαδήποτε μορφή, κατά την ίδρυση της SFMI-Chronopost.

Καμία πληροφορία δεν ήταν διαθέσιμη σχετικά με το κατά πόσον είχε εφαρμοστεί μια από τις προϋποθέσεις που είχαν δεχθεί τα μέρη της κοινής επιχείρησης GDEW, όταν εγκρίθηκε η ίδρυσή της. Συγκεκριμένα, οι συμβαλλόμενοι δεσμεύθηκαν ότι, ελλείψει απόδειξης περί μη καταβολής διασταυρούμενων επιδοτήσεων, θα προσφέρουν στους ανταγωνιστές τις ίδιες υπηρεσίες με αυτές που παρέχουν στην κοινή επιχείρηση, σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης για ισοδύναμες συναλλαγές, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος μεταβίβασης κρατικών πόρων προς μία από τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης. Το ίδιο ισχύει για την παροχή δυνατότητας πρόσβασης στις ταχυδρομικές εγκαταστάσεις σε άλλες επιχειρήσεις, πέραν της κοινής επιχείρησης, από την 1η Ιανουαρίου 1995.

Καμία πληροφορία δεν ήταν επίσης διαθέσιμη σχετικά με την εφαρμογή της σύστασης που διατύπωσε η Επιτροπή στην απόφασή της σχετικά με τις ανταγωνιστικές δραστηριότητες των γαλλικών ταχυδρομείων[3]. Η Επιτροπή υπογράμμισε το γεγονός ότι από τους λογαριασμούς των γαλλικών ταχυδρομείων θα έπρεπε να προκύπτει σαφώς η απουσία κάθε επιδότησης υπέρ δραστηριοτήτων που δεν σχετίζονται με τη δημόσια υπηρεσία, διότι παρόμοιες επιδοτήσεις θα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ. Δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση επέβαλλε την υποχρέωση ετήσιας υποβολής ακριβών πληροφοριών επί του θέματος, η κατάσταση του τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης θα έπρεπε να ελεγχθεί για πρώτη φορά βάσει των διαθέσιμων στοιχείων στο τέλος του 1995.

Η Επιτροπή έκρινε ότι όλα τα ανωτέρω μέτρα, εξαιρουμένης της ίδρυσης της κοινής επιχείρησης GDEW, δεν της είχαν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Τα εν λόγω μέτρα ενδέχετο να περιέχουν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ. Όμως, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν θα μπορούσαν να τύχουν της εφαρμογής μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Η Γαλλία ενημερώθηκε για την κίνηση της διαδικασίας με επιστολή της 20ής Μαρτίου 1996. Η διαδικασία που κινήθηκε ενώπιον του Εμποροδικείου και είχε ανασταλεί εν αναμονή της απόφασης του Δικαστηρίου, επαναλήφθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 1996.

Το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του στις 11 Ιουλίου 1996 [4]. Η διαδικασία ενώπιον του Εμποροδικείου, η οποία είχε ανασταλεί εν αναμονή της απόφασης του Δικαστηρίου, συνεχίσθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 1996.

Στις 30 Μαΐου 1996 η Γαλλία απηύθηνε στην Επιτροπή σημείωμα, με το οποίο υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Η SFEI, από την πλευρά της, υπέβαλε τις παρατηρήσεις της τον Αύγουστο του 1996 εφιστώντας ιδίως την προσοχή της Επιτροπής σε διάφορα νέα μέτρα που μπορούν να αποτελούν κρατική ενίσχυση υπέρ της SFMI-Chronopost. Πρόκειται για το γεγονός ότι η SFMI-Chronopost χρησιμοποιεί τη δημόσια εικόνα των γαλλικών ταχυδρομείων και, ειδικότερα, τα οχήματά της ως διαφημιστικό μέσο, για την προνομιακή της πρόσβαση στις εκπομπές της Radio France, για τα τελωνειακά και φορολογικά πλεονεκτήματα που έχουν χορηγηθεί τόσο στην SFMI-Chronopost όσο και στα ίδια τα γαλλικά ταχυδρομεία και για τις επενδύσεις των γαλλικών ταχυδρομείων στα κέντρα διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων. Η SFEI διεύρυνε το περιεχόμενο της καταγγελίας της του Δεκεμβρίου 1990, ενσωματώνοντας σε αυτή τα ανωτέρω στοιχεία.

Η SFEI επισύναψε στις παρατηρήσεις της μια νέα οικονομική μελέτη που εκπόνησε η εταιρεία συμβούλων Bain & Company (στο εξής «μελέτη Bain»). Η μελέτη αυτή αποσκοπεί κυρίως στην αποτίμηση του ύψους της ενίσχυσης που απορρέει από την υποστήριξη που παρείχαν τα γαλλικά ταχυδρομεία προς την SFMI κατά την περίοδο 1986-1991. Η μελέτη Bain βασίζεται στις πληροφορίες της έκθεσης Ernst & Young και τα αριθμητικά της στοιχεία είναι, κατά τα λεγόμενα της SFEI, πιο αξιόπιστα από τα στοιχεία των δύο προηγούμενων μελετών της εταιρείας Braxton. Επιπλέον, η SFEI ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει προσωρινά μέτρα σχετικά με την εικαζόμενη ενίσχυση υπέρ της SFMI-Chronopost. Ο καταγγέλλων επανέλαβε το αίτημα περί λήψης προσωρινών μέτρων σε επιστολή της 7ης Νοεμβρίου 1996. Η Επιτροπή του απάντησε μέσω δύο επιστολών, της 22ας Οκτωβρίου και της 13ης Νοεμβρίου 1996, αναφέροντας ότι δεν είχε την πρόθεση να λάβει παρόμοια μέτρα, εφόσον δεν ήταν ακόμη σε θέση να αποφανθεί εάν υφίστατο ή όχι κρατική ενίσχυση.

[2] ΕΕ C 206 της 17. 7. 1996, σ. 3.
[3] ΕΕ C 262 της 7. 10. 1995, σ. 11.
[4] Υπόθεση C-39/94, SFEI και λοιποί κατά La Poste κ.λπ. (στο εξής «Γαλλικά Ταχυδρομεία»), Συλλογή 1996, σελ. I-3547.

Η Επιτροπή διαβίβασε τις παρατηρήσεις της SFEI στη Γαλλία το Σεπτέμβριο του 1996. Απαντώντας στις παρατηρήσεις αυτές, η Γαλλία υπέβαλε νέο σημείωμα προς την Επιτροπή, συνοδευόμενο από εξαντλητική οικονομική μελέτη που εκπόνησε η εταιρεία συμβούλων Deloitte Touche Tohmatsu (στο εξής «μελέτη Deloitte»). Στο έγγαφο αυτό εξετάζονται τα πορίσματα της μελέτης Bain και δίδονται οι σχετικές απαντήσεις. Κατόπιν, αιτήματος της Επιτροπής, οι γαλλικές αρχές διαβίβασαν πρόσθετες πληροφορίες και διευκρινίσεις.

Πραγματοποιήθηκαν πολυάριθμες συσκέψεις μεταξύ της Επιτροπής και των γαλλικών αρχών. Η τελευταία πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 10 Ιουνίου 1997.

Ο καταγγέλλων απέστειλε μια ακόμη επιστολή στην Επιτροπή, στις 21 Απριλίου 1997, ζητώντας να ενημερωθεί σχετικά με την πορεία της υπόθεσης. Η SFEI ζήτησε από την Επιτροπή να της παράσχει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την απάντηση της Γαλλίας στην κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 καθώς και σχετικά με τη θέση και τις προθέσεις της Επιτροπής στην εν λόγω υπόθεση. Με επιστολή της 30ής Απριλίου 1997, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον καταγγέλλοντα ότι οι πληροφορίες που παρέσχε η Γαλλία καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο και δεν μπορούν να κοινοποιηθούν και ότι διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να αποφανθεί σχετικά. Στην ίδια επιστολή η Επιτροπή ζήτησε από τον καταγγέλλοντα να της παράσχει διευκρινίσεις σχετικά με ορισμένους ισχυρισμούς του. Η SFEI απάντησε στην Επιτροπή με επιστολή της 14ης Μαΐου 1997.

Δ. **Τα υπό εξέταση μέτρα**

Τα μέτρα που πρόκειται να εξετάσει η Επιτροπή βάσει των κανόνων που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις είναι τα ακόλουθα:

1. *Η τεχνικοοικονομική υποστήριξη,* που συνίσταται στο γεγονός ότι οι ταχυδρομικές υποδομές έχουν τεθεί στη διάθεση της SFMI-Chronopost για τη συλλογή, διαλογή, μεταφορά και διανομή των ταχυδρομικών αντικειμένων της.

   Το κόστος της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας είτε τον αριθμό διεκπεραιωθέντων αντικειμένων (π.χ. όσον αφορά τη συλλογή) είτε το συνολικό βάρος των μεταφερθέντων αντικειμένων (π.χ. όσον αφορά τη διαβίβαση) επί την κατά μονάδα τιμή των διαφόρων πράξεων που πρέπει να πραγματοποιήσουν τα γαλλικά ταχυδρομεία για την παροχή αυτής της υπηρεσίας υπέρ της θυγατρικής τους. Οι κατά μονάδα τιμές καθορίζονται άπαξ ετησίως κατόπιν διαπραγματεύσεων μεταξύ των γαλλικών ταχυδρομείων και της SFMI-Chronopost. Βασίζονται στο κόστος της παροχής για τα γαλλικά ταχυδρομεία, επαυξημένο κατά ένα περιθώριο.

   Για να υπολογιστεί το συνολικό ύψος της παρεχόμενης υποστήριξης προς την SFMI-Chronopost, τα γαλλικά ταχυδρομεία υπολογίζουν κατ' αρχάς τα άμεσα λειτουργικά τους έξοδα, εξαιρουμένων των εξόδων έδρας και περιφερειακών διευθύνσεων, σε συνάρτηση με το φάσμα της παραγωγής (αλυσίδα στοιχειωδών πράξεων) που αντιστοιχεί στην παροχή και τον πραγματικό όγκο της ταχυδρομικής κίνησης. Στη συνέχεια τα έξοδα έδρας και περιφερειακών διευθύνσεων επιμερίζονται κατ' αναλογία της τιμής κόστους κάθε παροχής.

   Όσον αφορά το φάσμα παραγωγής, τα γαλλικά ταχυδρομεία δεν διέθεταν σύστημα αναλυτικών λογιστικών καταστάσεων που θα τους επέτρεπε να υπολογίσουν το πραγματικό κόστος παροχής της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης στην SFMI-Chronopost. Μέχρι το 1992 το κόστος αυτό υπολογιζόταν βάσει εκτιμήσεων. Οι παροχές προς την SFMI-Chronopost αναλύονταν σε μια σειρά στοιχειωδών πράξεων, των οποίων η διάρκεια δεν είχε χρονομετρηθεί μέχρι το 1992. Για τον προσδιορισμό του κόστους αυτού, τα γαλλικά ταχυδρομεία εξομοίωναν τις παροχές με ήδη υφιστάμενες συναφείς ταχυδρομικές υπηρεσίες, οι οποίες απαρτίζονταν από επί μέρους πράξεις που είχαν ήδη χρονομετρηθεί κα αποτιμηθεί (για παράδειγμα, κατάθεση μιας συστημένης επιστολής). Το 1992 η διάρκεια και το κόστος των εν λόγω πράξεων υπολογίστηκαν λαμβάνοντας υπόψη τον πραγματικό όγκο της ταχυδρομικής κίνησης μέσω υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης. Οι υπολογισμοί αυτοί επέτρεψαν στα γαλλικά ταχυδρομεία να εκτιμήσουν το πραγματικό κόστος της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης.

   Τα γαλλικά ταχυδρομεία εφάμοσαν στο κατά μονάδα κόστος του 1992 έναν συντελεστή αναγωγής στην παρούσα αξία που αντιστοιχούσε στο δείκτη αύξησης του κόστους εργασίας, προκειμένου να υπολογιστεί με μεγαλύτερη ακρίβεια το κόστος της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης. Η επιλογή του ανωτέρω δείκτη δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι μισθοί αποτελούν το βασικό στοιχείο κόστους της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης (άνω του 75 %). Κατ' αυτόν τον τρόπο, το πραγματικό κόστος για το 1992, που προσδιορίστηκε με βάση το πραγματικό φάσμα παραγωγής, ανήχθη στην παρούσα αξία και πολλαπλασιάστηκε επί τον όγκο της ταχυδρομικής κίνησης που καταγράφηκε για κάθε έτος της περιόδου 1986-1991. Μέσω αυτής της μεθόδου, της λεγόμενης «μεθόδου αναδρομικής παρεκβολής», τα γαλλικά ταχυδρομεία μπόρεσαν να προβούν σε αξιόπιστη εκτίμηση του πραγματικού κόστους τους μεταξύ των ετών 1986 και 1991.

   Από τη σύγκριση του κόστους της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης και της καταβληθείσας από την SFMI-Chronopost αμοιβής προκύπτει ότι το σωρευτικό ποσοστό κάλυψης του πλήρους κόστους ήταν 116,1 % κατά την περίοδο 1986-1991 και 119 % κατά την περίοδο 1986-1995. Μόνο το 1986 και το 1987 τα έσοδα από την παροχή τεχνικοοικονομικής υποστήριξης ήταν κατώτερα από το κόστος (με ποσοστό κάλυψης 70,3 % και 84,3 % αντίστοιχα). Ωστόσο, τα έσοδα αυτά κάλυπταν το άμεσο κόστος προ των εξόδων έδρας και περιφερειακών διευθύνσεων.

   Από το 1993 η SFMI-Chronopost συμμετέχει στις επιβαρύνσεις του ταχυδρομικού δικτύου καταβάλλοντας ετησίως πάγια κατ' αποκοπή συνεισφορά (βλέπε κατωτέρω), με αποτέλεσμα να μειωθούν, ως εκ τούτου, οι κατά μονάδες τιμές. Ωστόσο, η αμοιβή που καταβάλλει η SFMI-Chronopost εξακολουθεί να είναι υψηλότερη από το κόστος που επιβαρύνει τα γαλλικά ταχυδρομεία.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από την τεχνικοοικονομική υποστήριξη είναι ακόμη σημαντικότερα, εάν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η SFMI-Chronopost επωφελείται από προνομιακή διαδικασία εκτελωνισμού (βλέπε κατωτέρω) και ευνοϊκές προθεσμίες πληρωμής.

Μέχρι το 1992 τα γαλλικά ταχυδρομεία εξέδιδαν προς την SFMI-Chronopost μηνιαία τιμολόγια, τα οποία έπρεπε να εξοφληθούν το αργότερο 90 ημέρες μετά το τέλος του μήνα τον οποίο αφορούσαν.

2. *Η εμπορική υποστήριξη,* δηλαδή η πρόσβαση της SFMI-Chronopost στην πελατεία των γαλλικών ταχυδρομείων και η εκμετάλλευση των άυλων στοιχείων του ενεργητικού τους. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι το 1986 τα γαλλικά ταχυδρομεία μετέφεραν στην SFMI-Chronopost την πελατεία του προϊόντος Postadex χωρίς κανένα αντάλλαγμα (το προϊόν Postadex αντικαταστάθηκε από το προϊόν EMS-Chronopost το 1986). Επιπλέον, η SFMI-Chronopost επωφελείται από τις εκστρατείες προβολής και τις διαφημιστικές εκστρατείες που διοργανώνουν τα γαλλικά ταχυδρομεία.

Η Γαλλία διευκρίνισε ότι το τίμημα που καταβάλλει η SFMI-Chronopost για την παρεχόμενη προς αυτήν τεχνικοοικονομική υποστήριξη καλύπτει το σύνολο των εξόδων που βαρύνουν τα γαλλικά ταχυδρομεία. Συνεπώς, καλύπτουν και τα έξοδα εμπορικής υποστήριξης (μέσω των πράξεων κατάθεσης και είσπραξης). Εκτός από την άμεση αυτή αμοιβή, η SFMI-Chronopost καταβάλλει αποζημίωση λογιζόμενη επί του κύκλου εργασιών της και επί της ετήσιας προόδου του [. . .] (*). Κατά την περίοδο 1986-1995, η SFMI-Chronopost κατέβαλε στα γαλλικά ταχυδρομεία τα ακόλουθα ποσά:

— 1986/1987: 26 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1988: 31 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1989: 39 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1990: 47 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1991: 49 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1992: 56 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1993: 45 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1994: 56 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα,
— 1995: 76 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Η αμοιβή αυτή υπολογίζεται κατά τρόπον ώστε να παρέχονται κίνητρα στα γαλλικά ταχυδρομεία προκειμένου να προωθήσουν τα προϊόντα της θυγατρικής τους. Για το σκοπό αυτό, τα γαλλικά ταχυδρομεία πραγματοποιούν τακτικά διαφημιστικές εκστρατείες.

Το ανωτέρω σύστημα τροποποιήθηκε το 1993. Η αμοιβή απαρτίζεται σήμερα από ένα σταθερό στοιχείο, υπό μορφή ετήσιας συνεισφοράς, ύψους 25 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, στα έξοδα του δικτύου πώλησης και από ένα μεταβλητό στοιχείο, υπό μορφή επιπλέον αμοιβής λογιζομένης επί των πωλήσεων της SFMI-Chronopost. Επιπλέον, από το 1994 η SFMI-Chronopost συμβάλλει στα έξοδα του δικτύου διανομής των γαλλικών ταχυδρομείων (30 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1994 και 33 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1995).

3. *Η χρησιμοποίηση των οχημάτων των γαλλικών ταχυδρομείων ως διαφημιστικών μέσων* για τις δραστηριότητες της SFMI-Chronopost.

4. *Η πρόσβαση στο διαφημιστικό χρόνο της Radio France.* Η SFEI υποστηρίζει ότι η SFMI-Chronopost έχει διαφημίσει στη Radio France το προϊόν της Skypack υπό προνομιακούς όρους.

5. *Φορολογικά, τελωνειακά και άλλα προνόμια.* Η SFEI βεβαιώνει ότι τα γαλλικά ταχυδρομεία απαλλάσσονταν από το φόρο επί των μισθών μέχρι τον Οκτώβριο του 1994, γεγονός που αντιστοιχεί σε ενίσχυση ύψους 457 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για το 1994. Εξάλλου, η SFEI υποστηρίζει ότι τα γαλλικά ταχυδρομεία απαλλάσσονται από το τέλος χαρτοσήμου, γεγονός που ισοδυναμεί με ενίσχυση ύψους 800 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων ετησίως. Η SFMI-Chronopost φέρεται να έχει επωφεληθεί από τα πλεονεκτήματα αυτά μέσω της υπεργολαβίας που αναθέτει στα γαλλικά ταχυδρομεία. Επιπλέον, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η SFMI-Chronopost επωφελείται από προνομιακό τελωνειακό καθεστώς, διαφορετικό από το κοινό καθεστώς που ισχύει για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Παράλληλα, κατά την SFEI, η SFMI-Chronopost λαμβάνει τη συνδρομή του γαλλικού ανταλλακτηρίου γραφείου, που ασχολείται με τις διαδικασίες εκτελωνισμού των ταχυδρομικών της αντικειμένων. Τέλος, η SFEI υποστηρίζει ότι η SFMI-Chronopost επωφελήθηκε από επένδυση ύψους 1,2 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που πραγματοποίησαν το 1995 τα γαλλικά ταχυδρομεία για να κατασκευάσουν κέντρα διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων.

Ε. **Τα επιχειρήματα του καταγγέλλοντος**

Τα βασικά επιχειρήματα της SFEI μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

— Η τεχνικοοικονομική και εμπορική υποστήριξη που παρέχουν τα γαλλικά ταχυδρομεία στην SFMI-Chronopost περιέχει στοιχεία κρατικών ενισχύσεων που ανέρχονται συνολικά σε 1,516 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα για την περίοδο 1986-1991.

Οι ανωτέρω ενισχύσεις ισοδυναμούν με τη διαφορά μεταξύ της κανονικής τιμής της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης και της αμοιβής που πράγματι καταβάλλει η SFMI-Chronopost στα γαλλικά ταχυδρομεία. Ο καταγγέλλων, βασιζόμενος στη δική του ερμηνεία της προαναφερόμενης προδικαστικής απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση «Γαλλικά Ταχυδρομεία» υποστηρίζει ότι αυτή η κανονική τιμή αγοράς είναι η τιμή αγορά που μια επιχείρηση «ενεργούσα υπό τις κανονικές συνθήκες της αγοράς θα έπρεπε να είχε ζητήσει για τις εν λόγω παροχές, ενώ οι "οικονομίες κλίμακας" που πραγματοποιούν τα γαλλικά ταχυδρομεία λόγω του μονοπωλίου τους δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, δεδομένου ότι αποτελούν ακριβώς την πηγή της στρέβλωσης του ανταγωνισμού.»

(*) Επιχειρηματικό απόρρητο.

Η μελέτη Bain αποτιμά την ενίσχυση που έχει ληφθεί στο πλαίσιο της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης σε 1,048 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα (725 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για τη διεθνή δραστηριότητα) κατά την περίοδο 1986-1991. Η αποτίμηση αυτή βασίζεται σε δύο μεθόδους, στη λεγόμενη μέθοδο «τιμών αγοράς» και σε μέθοδο βασιζόμενη στη σύγκριση του κόστους που εκτιμάται ότι βαρύνει την SFMI-Chronopost και του κόστους που πράγματι βαρύνει έναν όμιλο ανταγωνιστών. Η πρώτη μέθοδος συνίσταται στον υπολογισμό του κόστους των κυριοτέρων στοιχείων της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης (μισθοί και μισθώματα), από το οποίο αφαιρείται στη συνέχεια το τίμημα που πράγματι καταβάλλει η SFMI-Chronopost. Επιτρέπει την αποτίμηση της επιβάρυνσης που θα συνεπαγόταν για μια επιχείρηση η συγκρότηση και εκμετάλλευση ενός δικτύου ανάλογου με το δίκτυο των γαλλικών ταχυδρομείων. Η δεύτερη μέθοδος βασίζεται απλώς στη διεθνή δραστηριότητα της SFMI-Chronopost και αποτιμά την ενίσχυση σε 725 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Όσον αφορά την εμπορική υποστήριξη, η SFEI αποτιμά τη ληφθείσα ενίσχυση σε 468 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (126 εκατομμύρια για τη διεθνή δραστηριότητα) κατά την περίοδο 1986-1991. Ένα μέρος αυτής της ενίσχυσης, δηλαδή 230 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των ποσών που έχει πράγματι καταβάλει η SFMI-Chronopost για τις δραστηριότητες διάθεσης στην αγορά που έχουν πραγματοποιήσει προς όφελός της τα γαλλικά ταχυδρομεία και του ύψους των εμπορικών εξόδων που βαρύνουν τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που είναι μέλη της SFEI (20 % του κύκλου εργασιών κατά τα πρώτα έτη και 6 % στη συνέχεια). 38 εκατομμύρια αντιστοιχούν στην ενίσχυση που απορρέει από τη δωρεάν μεταφορά της πελατείας της Postadex στην SFMI-Chronopost το 1986 (η εν λόγω ενίσχυση ισοδυναμεί με την εκτίμηση του κύκλου εργασιών της Postadex κατά το 1985). Τέλος, 200 εκατομμύρια αντιστοιχούν στην ενίσχυση που προκύπτει από τους προνομιακούς όρους πρόσβασης στις θυρίδες των γαλλικών ταχυδρομείων. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο καταγγέλλων και η μελέτη Bain δεν διευκρινίζουν πώς έχει υπολογιστεί το τελευταίο ποσό.

Εις επίρρωση του συλλογισμού της η μελέτη Bain επικαλείται ορισμένα στοιχεία ως αποδείξεις του γεγονότος ότι η SFMI-Chronopost λαμβάνει κρατική ενίσχυση. Υπογραμμίζει κυρίως το γεγονός ότι η SFMI-Chronopost παρουσίασε αφύσικα ταχεία ανάπτυξη κατά την περίοδο 1986-1991, την οποία διαδέχθηκε κάμψη αποδιδόμενη από τη μελέτη στη μείωση της χορηγούμενης από τα γαλλικά ταχυδρομεία ενίσχυσης. Επιπλέον, η διάρθρωση του ισολογισμού της SFMI-Chronopost είναι πιο πλεονεκτική από ό,τι των ανταγωνιστών της και η απόδοση της επένδυσης των γαλλικών ταχυδρομείων στην SFMI-Chronopost είναι ιδιαίτερα υψηλή.

— Η Επιτροπή θα έπρεπε να εξετάσει βάσει των άρθρων 92 και 93 τα υπόλοιπα προαναφερόμενα μέτρα (προθεσμίες πληρωμής, χρησιμοποίηση των οχημάτων των γαλλικών ταχυδρομείων, προνομιακή πρόσβαση στη συχνότητα της Radio France, φορολογικά και τελωνειακά προνόμια και χρησιμοποίηση κέντρων διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων), που αποτελούν επίσης ενισχύσεις ad hoc υπέρ της SFMI-Chronopost. Η Επιτροπή πρέπει επίσης να εξετάσει το τελωνειακό καθεστώς που εφαρμόζεται στην SFMI-Chronopost και στα γαλλικά ταχυδρομεία, καθώς και το φορολογικό καθεστώς που ισχύει για τα γαλλικά ταχυδρομεία, όσον αφορά το φόρο επί των μισθών και το τέλος χαρτοσήμου. Πράγματι, κάθε πλεονέκτημα προς τη μητρική εταιρεία θα μπορούσε να «μεταφερθεί» στη θυγατρική της. Παρόμοια πλεονεκτήματα θα είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση των επιβαρύνσεων των γαλλικών ταχυδρομείων και θα τους επέτρεπαν να παρέχουν υποστήριξη σε χαμηλότερες τιμές.

ΣΤ. **Η απάντηση των γαλλικών αρχών**

Η Γαλλία απορρίπτει όλους τους ισχυρισμούς της SFEI, τους οποίους θεωρεί αβάσιμους.

Εν γένει, τα γαλλικά ταχυδρομεία κατά την ίδρυση και εκμετάλλευση της θυγατρικής SFMI-Chronopost συμπεριφέρθηκαν όπως ένας ιδιώτης επενδυτής υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς. Μετά από δύο χρόνια, δηλαδή μετά το στάδιο εκκίνησης της θυγατρικής, τα έξοδα υποστήριξης καλύπονταν ολοσχερώς και η επένδυση αποδείχθηκε απολύτως αποδοτική. Η συμπεριφορά των γαλλικών ταχυδρομείων είναι συγκρίσιμη με τη συμπεριφορά μιας εταιρείας χαρτοφυλακίου ή ενός ομίλου επιχειρήσεων που ασκεί διαρθρωτική πολιτική, σε συνολικό ή σε τομεακό επίπεδο, και έχει ως οδηγό της τις προοπτικές μακροπρόθεσμης αποδοτικότητας. Εις επίρρωση της θέσης της, η Γαλλία παρέσχε λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την περίοδο 1986-1995. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν κυρίως την αμοιβή της τεχνικοοικονομικής και εμπορικής υποστήριξης και τα χρηματοοικονομικά αποτελέσματα της SFMI-Chronopost κατά την ανωτέρω περίοδο.

Επιπλέον,

— όσον αφορά τον εκτελωνισμό, η Γαλλία διβεβαίωσε ότι από το Φεβρουάριο του 1987, η SFMI-Chronopost πραγματοποιεί όλες τις πράξεις εκτελωνισμού στο δικό της διεθνές κέντρο, χωρίς ποτέ να χρησιμοποιεί τα κέντρα των γαλλικών ταχυδρομείων, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς των καταγγελλόντων. Επιπλέον, η SFMI-Chronopost υπόκειται στους κανόνες εκτελωνισμού του κοινού δικαίου. Πριν από την ανωτέρω ημερομηνία (δηλαδή από τον Απρίλιο του 1986 έως το Φεβρουάριο του 1987), οι διατυπώσεις εκτελωνισμού σχετικά με τη διεθνή δραστηριότητα της SFMI-Chronopost εκτελούνταν από τα γαλλικά ταχυδρομεία, χωρίς τούτο να συνεπάγεται κανένα πλεονέκτημα για την SFMI-Chronopost,

— όσον αφορά τις προθεσμίες πληρωμής που παραχωρούνται στην SFMI-Chronopost, η Γαλλία διαβεβαίωσε ότι αποσκοπούν στην αντιστάθμιση του διαφυγόντος κέρδους για την SFMI-Chronopost, το οποίο απορρέει από τις προθεσμίες επιστροφής των ποσών που εισπράττουν για λογαριασμό της τα γαλλικά ταχυδρομεία. Οι προθεσμίες επιστροφής, οι οποίες καθορίζονται βάσει των λογιστικών υποχρεώσεων, ήταν κατά μέσον όρο μεγαλύτερες από τις προθεσμίες πληρωμής που παραχωρήθηκαν στην SFMI-Chronopost. Για παράδειγμα, η προθεσμία επιστροφής από τα γαλλικά ταχυδρομεία ήταν κατά μέσον όρο 132 ημέρες το 1989, έναντι προθεσμίας πληρωμής 105 ημερών για την SFMI-Chronopost. Από το 1992 η SFMI-Chronopost πρέπει να εξοφλεί τα μηνιαία τιμολόγια της εντός βραχύτερης προθεσμίας. Εφόσον η πληρωμή γίνει ληξιπρόθεσμα, τα γαλλικά ταχυδρομεία μπορούν να απαιτήσουν την καταβολή τόκων επιπλέον του κεφαλαίου,

— όσον αφορά τον όρο που οφείλουν να τηρούν οι συμμετέχοντες στην κοινή επιχείρηση GDEW, η Γαλλία υπογραμμίζει, πρώτον, ότι έχει αποδείξει ότι δεν υφίστανται διασταυρούμενες επιδοτήσεις υπέρ της SFMI-Chronopost. Δεύτερον, τα γαλλικά ταχυδρομεία δεν έχουν λάβει μέχρι σήμερα καμία αίτηση πρόσβασης στο δίκτυό τους,

— όσον αφορά την εφαρμογή της σύστασης που περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τις ανταγωνιστικές δραστηριότητες των γαλλικών ταχυδρομείων ([5]), η Γαλλία παρατήρησε ότι το λογιστικό σύστημα των γαλλικών ταχυδρομείων έχει βελτιωθεί από το 1995. Το σύστημα αναλυτικής λογιστικής των γαλλικών ταχυδρομείων βασίζεται στο διαχωρισμό των ακόλουθων τομέων: αλληλογραφία, χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, «Δίκτυο για το ευρύ κοινό» (ταχυδρομικά γραφεία εξυπηρέτησης του κοινού), υπηρεσίες υποστήριξης και υποδομές. Το συμβούλιο ανταγωνισμού εξέτασε το λογιστικό σύστημα των γαλλικών ταχυδρομείων και επικύρωσε την εγκυρότητα της επιλεγείσας μεθόδου. Συμπέρανε ότι από το σύστημα αναλυτικής λογιστικής που εφάρμοσαν τα γαλλικά ταχυδρομεία δεν τεκμαίρεται η ύπαρξη διασταυρούμενων επιδοτήσεων,

— όσον αφορά την εμπορική υποστήριξη, η Γαλλία υπενθυμίζει ότι η SFMI-Chronopost διοργανώνει δικές της διαφημιστικές εκστρατείες, ανεξάρτητες από τις αντίστοιχες των γαλλικών ταχυδρομείων. Ως προς τη χρησιμοποίηση των οχημάτων των γαλλικών ταχυδρομείων ως διαφημιστικών μέσων της θυγατρικής, παραμένει πολύ περιορισμένη, εφόσον η SFMI-Chronopost μπορεί να τα χρησιμοποιήσει μόνο όταν υπάρχει διαθέσιμος χώρος,

— όσον αφορά τις διαφημιστικές δραστηριότητες της Radio France, η Γαλλία υποστηρίζει ότι η SFMI-Chronopost κατέβαλε την τιμή της αγοράς για τη διαφήμιση του προϊόντος της Skypack και ότι αυτή η εκστρατεία έγινε χωρίς τη συνδρομή των γαλλικών ταχυδρομείων. Η SFMI-Chronopost απευθύνθηκε σε διαφημιστικό πρακτορείο το οποίο ήλθε σε επαφή με έξι ραδιοφωνικούς σταθμούς, ένας εκ των οποίων ήταν η Radio France. Το ανωτέρω πρακτορείο διαπραγματεύθηκε και κατήρτισε τη σύμβαση που συνήφθη με τους ραδιοφωνικούς σταθμούς για λογαριασμό της SFMI-Chronopost,

— όσον αφορά το φόρο επί των μισθών και το τέλος χαρτοσήμου, η Γαλλία διευκρίνισε ότι η SFMI-Chronopost υπόκειται στο ίδιο φορολογικό καθεστώς με τους ιδιώτες ανταγωνιστές της. Τα γαλλικά ταχυδρομεία, αντίθετα, υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς, λιγότερο ευνοϊκό από το κοινό καθεστώς που ισχύει για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Οι δραστηριότητές τους απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ δυνάμει του άρθρου 13 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([6]) (έκτη οδηγία ΦΠΑ). Δεν έχουν δικαίωμα έκπτωσης ούτε επιστροφής του ΦΠΑ που καταβάλλουν επί των αγορών τους. Αντίθετα, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, που υπόκεινται σε ΦΠΑ, έχουν δικαίωμα έκπτωσης του συνόλου του καταβληθέντος φόρου. Ως προς τα γαλλικά ταχυδρομεία, σήμερα υπόκεινται στο φόρο επί των μισθών, ο οποίος αντικαθιστά τον ΦΠΑ και δεν επιβάλλεται στις ιδιωτικές εταιρείες. Όσον αφορά τα κέντρα διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων, η Γαλλία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι δεν χρησιμοποιούνται για τη διαμετακόμιση των ταχυδρομικών αντικειμένων της SFMI-Chronopost.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και το άρθρο 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ προβλέπουν ότι «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρήσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές».

Η συνθήκη και η συμφωνία προβλέπουν την αρχή της ουδετερότητας έναντι του καθεστώτος της ιδιοκτησίας στα κράτη μέλη και της ισότητας δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων (αντίστοιχα στα άρθρα 222 και 90 της συνθήκης και στα άρθρα 125 και 59 της συμφωνίας). Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, η Επιτροπή δεν δύναται να βλάψει ούτε να ευνοήσει τις δημόσιες επιχειρήσεις με τις ενέργειές της, ιδιαίτερα όταν εξετάζει μια πράξη βάσει του άρθρου 92 της συνθήκης και του άρθρου 61 της συμφωνίας.

Εν προκειμένω, πρέπει να διαχωρισθούν δύο κατηγορίες μέτρων:

— η παροχή υπηρεσιών από τα γαλλικά ταχυδρομεία, ως υπεργολάβου της SFMI-Chronopost, οι οποίες συνιστούν τις δραστηριότητες τεχνικοοικονομικής και εμπορικής υποστήριξης,

— τα μέτρα ad hoc, όπως η προνομιακή πρόσβαση στη Radio France και τα φορολογικά και τελωνειακά προνόμια.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία μέτρων, πρέπει να σημειωθεί, προκαταρκτικά, ότι η Γαλλία απέδειξε ότι η συνολική αμοιβή που κατέβαλε η SFMI-Chronopost για την τεχνικοοικονομική υποστήριξη που της παρείχαν τα γαλλικά ταχυδρομεία ήταν υψηλότερη από το συνολικό λειτουργικό κόστος κατά την περίοδο 1986-1995.

Δεδομένου ότι τα έξοδα μάρκετινγκ που βαρύνουν τα γαλλικά ταχυδρομεία περιλαμβάνονται στο λειτουργικό κόστος, η αμοιβή που καταβάλλει η SFMI-Chronopost καλύπτει και τις ανωτέρω επιβαρύνσεις. Τα πάγια έξοδα υπολογίσθηκαν κατ' αναλογία προς την παρεχόμενη από τα γαλλικά ταχυδρομεία υπηρεσία υπέρ της θυγατρικής.

Όσον αφορά την περίοδο 1986-1991, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο υπολογισμός των εξόδων μέσω της «αναδρομικής παρεκβολής» με βάση το πραγματικό κατά μονάδα κόστος του 1992 αποτελεί μια ασφαλή και συνετή μέθοδο. Η διάρθρωση του φάσματος της παραγωγής το 1992 ήταν πιο σύνθετη και πιο εξελιγμένη (και συνεπώς πιο δαπανηρή) από τα πρώτα πέντε χρόνια εκμετάλλευσης. Έτσι, τα στοιχεία που προκύπτουν από την εφαρμογή της μεθόδου της «αναδρομικής παρεκβολής» δεν είναι δυνατόν ελλείψει ένδειξης περί του αντιθέτου, να είναι κατώτερα από το κόστος που πράγματι βάρυνε τα γαλλικά ταχυδρομεία κατά την περίοδο 1986-1991.

([5]) Βλέπε υποσημείωση 2.
([6]) ΕΕ L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

Από τα στοιχεία που υπέβαλε η Γαλλία προκύπτει ότι η εκτίμηση του κόστους της τεχνικοοικονομικής υποστήριξης (1,048 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα) και των εμπορικών εξόδων (230 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα) στην οποία προέβη ο καταγγέλλων είναι ανακριβής.

Όσον αφορά την τεχνικοοικονομική υποστήριξη, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι μάταιο να αποτιμηθεί το κόστος συγκρότησης ενός νέου δικτύου (και των απαραίτητων υποδομών) εις αντικατάσταση του δικτύου των γαλλικών ταχυδρομείων. Η SFMI-Chronopost δεν χρειάζεται να δημιουργήσει αυτό το δίκτυο, εφόσον υφίσταται ήδη. Επιπλέον, οποιαδήποτε σύγκριση με τις ιδιωτικές εταιρείες που ανταγωνίζονται την SFMI-Chronopost πρέπει να γίνεται με προσοχή. Η διάρθρωση των εξόδων των εταιρειών αυτών είναι διαφορετική. Σε αντίθεση με την περίπτωση της SFMI-Chronopost κατά την περίοδο 1986-1991, πρόκειται για ολοκληρωμένες επιχειρήσεις που διέθεταν δικό τους δίκτυο και δεν κατέφυγαν συχνά στην υπεργολαβία.

Ως προς την εμπορική υποστήριξη, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο καταγγέλλων υπερτιμά το κόστος (230 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα) των εμπορικών εξόδων που βαρύνουν τα γαλλικά ταχυδρομεία προς όφελος της θυγατρικής τους. Δεν λαμβάνει υπόψη τις προσπάθειες που καταβάλλει η ίδια η SFMI-Chronopost στον εμπορικό τομέα και υπερβάλλει το κόστος των δραστηριοτήτων προώθησης των προϊόντων της. Το κόστος της διάθεσης χώρου για την ανάρτηση διαφημιστικών αφισών και της τοποθέτησης φυλλαδίων στα ταμεία των ταχυδρομικών γραφείων είναι αμελητέο. Το μοναδικό ενδεχομένως σημαντικό κόστος αντιστοιχεί στο χρόνο εργασίας που αφιερώνει το προσωπικό των ταχυδρομικών γραφείων για να ενημερώσει του πελάτες σχετικά με τα προϊόντα της SFMI-Chronopost ή για να τους παραπέμψει στους εμπορικούς αντιπροσώπους της εταιρείας. Ωστόσο, δεδομένου του ευρέος φάσματος υπηρεσιών που παρέχει το προσωπικό αυτό και του γεγονότος ότι πρόκειται για παροχή υπηρεσίας της ίδιας φύσης, το κόστος αυτό είναι μάλλον επουσιώδες. Σε κάθε περίπτωση, τα στοιχεία που παρέσχε η Γαλλία αντικρούουν την αποτίμηση στην οποία προέβη ο καταγγέλλων.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, με τον όρο εμπορική υποστήριξη ο καταγγέλλων εννοεί όχι μόνο τις άμεσες εμπορικές δραστηριότητες, αλλά και τη γενικότερη χρησιμοποίηση της δημόσιας εικόνας των γαλλικών ταχυδρομείων.

Όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της δημόσιας εικόνας, υπενθυμίζεται ότι ο καταγγέλλων αποτιμά την ενίσχυση σε 38 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για την Postadex και σε 200 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για τους πλεονεκτικούς όρους πρόσβασης στο δίκτυο των γαλλικών ταχυδρομείων. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η αποτίμηση αυτών των μορφών εμπορικής υποστήριξης που παρέχουν τα γαλλικά ταχυδρομεία στη θυγατρική τους έχει πολύ υποκειμενικό χαρακτήρα. Η εμπορική υποστήριξη περιλαμβάνει τη χρησιμοποίηση αυτών των στοιχείων του ενεργητικού των γαλλικών ταχυδρομείων (κυρίως λόγω της μεταφοράς της πελατείας της Postadex στην SFMI-Chronopost), γεγονός που αποτελεί άυλη εισφορά. Οι σχέσεις μεταξύ των εταιρειών ενός ομίλου συνεπάγονται τη δυνατότητα μιας θυγατρικής να έχει πρόσβαση στην πελατεία της μητρικής εταιρείας και να επωφελείται από άλλα άυλα στοιχεία του ενεργητικού της. Η μεταφορά των πελατών της Postadex στην SFMI-Chronopost είναι λογική συνέπεια του γεγονότος ότι η τελευταία ιδρύθηκε ως θυγατρική προκειμένου να αναλάβει τις δραστηριότητες των γαλλικών ταχυδρομείων στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης και συνεπώς και της Postadex. Για το λόγο αυτόν, η μεταφορά, που δεν συνεπάγεται κανένα χρηματικό πλεονέκτημα για την SFMI-Chronopost, δεν θεωρείται από την Επιτροπή ως κρατική ενίσχυση υπέρ της τελευταίας.

Στην προαναφερόμενη προδικαστική απόφαση, το Δικαστήριο εκφράζει την άποψη ότι «η παροχή υλικοτεχνικής και εμπορικής υποστηρίξεως, χωρίς τη συνήθη αντιπαροχή, εκ μέρους δημοσίας επιχειρήσεως προς τις ιδιωτικού δικαίου θυγατρικές της, οι οποίες ασκούν δραστηριότητα για την οποία επιτρέπεται ο ανταγωνισμός, μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.» [7] Το Δικαστήριο διατύπωσε το συμπέρασμα ότι «η παροχή υλικοτεχνικής και εμπορικής υποστηρίξεως από δημόσια επιχείρηση στις ιδιωτικού δικαίου θυγατρικές της, οι οποίες ασκούν δραστηριότητα για την οποία επιτρέπεται ο ανταγωνισμός, μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης, αν η λαμβανόμενη ως αντιπαροχή αμοιβή είναι κατώτερη από αυτήν που ζητείται υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς.» [8]

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση «Γαλλικά Ταχυδρομεία», υφίσταται κρατική ενίσχυση εάν η υποστήριξη παρέχεται στην οικεία επιχείρηση «υπό χρηματοοικονομικούς όρους ευνοϊκότερους από αυτούς που η επιχείρηση θα μπορούσε να επιτύχει συμβαλλόμενη με παρόμοιο εμπορικό επενδυτή . . . Προκειμένου να ληφθεί απόφαση περί του αν υφίσταται ενίσχυση, θεωρώ αναγκαίο να εξετάζεται αν ένας εμπορικός επενδυτής θα ήταν ικανοποιημένος με το ύψος της καταβαλλόμενης για την υποστήριξη αντιπαροχής, ενόψει παραγόντων όπως το κόστος της παροχής της υποστηρίξεως, το μέγεθος της επενδύσεώς του στην επιχείρηση και το κέρδος του από αυτήν, η σπουδαιότητα της δραστηριότητας της επιχειρήσεως για τον επενδυτικό όμιλο ως σύνολο, οι συνθήκες στην εν λόγω αγορά και το χρονικό διάστημα για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση.» [9]

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, από την απόφαση του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει εάν η SFMI-Chronopost κατέβαλε «την κανονική τιμή της αγοράς» για τις υπηρεσίες τεχνικοοικονομικής και εμπορικής υποστήριξης που της παρέσχον τα γαλλικά ταχυδρομεία. Ο καταγγέλλων δεν

[7] Απόφαση «Γαλλικά Ταχυδρομεία», ό.π., αιτιολογική σκέψη 57.
[8] Απόφαση «Γαλλικά Ταχυδρομεία», ό.π., αιτιολογική σκέψη 62.
[9] Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, κ. Jacobs, στην υπόθεση «Γαλλικά Ταχυδρομεία», ό.π., αιτιολογική σκέψη 61.

προσδιορίζει με ακρίβεια την έννοια της κανονικής τιμής της αγοράς, αλλά από το συλλογισμό του συνάγεται ότι πρόκειται για την τιμή στην οποία μια παρόμοια ιδιωτική εταιρεία θα παρείχε τις ίδιες υπηρεσίες σε εταιρεία μη σχετιζόμενη με αυτήν. Η τιμή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει αποζημίωση για την πρόσβαση στο ταχυδρομικό δίκτυο.

Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν πρέπει να λάβει υπόψη τα στρατηγικά συμφέροντα του ομίλου ούτε τις οικονομίες κλίμακας που απορρέουν από την προνομιακή πρόσβαση της SFMI-Chronopost στο δίκτυο και στις εγκαταστάσεις των γαλλικών ταχυδρομείων. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, οι ανωτέρω παράγοντες δεν μπορούν να συνεκτιμηθούν εν προκειμένω, διότι τα γαλλικά ταχυδρομεία κατέχουν ένα μονοπώλιο. Η SFMI-Chronopost θα έπρεπε να αναλάβει το κόστος που θα όφειλε να επωμισθεί μια ιδιωτική επιχείρηση για τη δημιουργία δικτύου ανάλογου με το δίκτυο των γαλλικών ταχυδρομείων.

Ο συλλογισμός του καταγγέλλοντος βασίζεται σε μια ουσιώδη παρερμηνεία της απόφασης του Δικαστηρίου.

Κανένα στοιχείο της νομολογίας του Δικαστηρίου δεν υποδηλώνει ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να αγνοήσει τους στρατηγικού χαρακτήρα παράγοντες και τις συνεργίες που απορρέουν από το γεγονός ότι τα γαλλικά ταχυδρομεία και η SFMI-Chronopost ανήκουν στον ίδιο όμιλο. Αντίθετα, οι στρατηγικού χαρακτήρα παράγοντες, όπως η επιδίωξη διείσδυσης σε μια νέα αγορά, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις επενδύσεις μιας εταιρείας χαρτοφυλακίου. Η αρχή αυτή έχει άμεση εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση, όπου το θέμα που εξετάζεται είναι η συμπεριφορά μιας μητρικής εταιρείας και της θυγατρικής της.

Στο πλαίσιο της εξέτασης της παρούσας υπόθεσης, δεν λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι η πράξη διενεργείται μεταξύ μιας επιχείρησης που δραστηριοποιείται σε προστατευόμενη αγορά και της θυγατρικής της, που ασκεί τις δραστηριότητές της σε μια ανοιχτή στον ανταγωνισμό αγορά. Το Δικαστήριο ουδέποτε απεφάνθη ότι η Επιτροπή πρέπει να εφαρμόσει διαφορετική μέθοδο όταν ο ένας από τους συμβαλλόμενους κατέχει μονοπώλιο, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υφίσταται ή όχι κρατική ενίσχυση.

Κατά συνέπεια, το ερώτημα που πρέπει να τεθεί είναι εάν οι όροι της συναλλαγής μεταξύ των γαλλικών ταχυδρομείων και της SFMI-Chronopost είναι ανάλογοι με τους όρους μιας ισοδύναμης συναλλαγής μεταξύ μιας ιδιωτικής μητρικής εταιρείας, η οποία μπορεί κάλλιστα να κατέχει μονοπωλιακή θέση (π.χ. διότι κατέχει αποκλειστικά δικαιώματα), και της θυγατρικής της. Το ερώτημα αυτό δεν μπορεί να απαντηθεί βάσει του κριτηρίου της «κανονικής τιμής της αγοράς», που επικαλείται ο καταγγέλλων, διότι παραγνωρίζεται το γεγονός ότι η συναλλαγή πραγματοποιείται μεταξύ δύο εταιρειών που ανήκουν στον ίδιο όμιλο. Υπενθυμίζεται σχετικά ότι στην υπόθεση «Γαλλικά Ταχυδρομεία» το Δικαστήριο έκρινε ότι για να διαπιστωθεί εάν υφίσταται κρατική ενίσχυση, πρέπει να ελεγχθεί εάν η μητρική εταιρεία έλαβε από τη θυγατρική της κανονική αντιπαροχή.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι «εσωτερικές» τιμές βάσει των οποίων πραγματοποιείται η προμήθεια προϊόντων και η παροχή υπηρεσιών μεταξύ εταιρειών που ανήκουν στον ίδιο όμιλο δεν παρέχουν κανένα απολύτως χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα, εφόσον υπολογίζονται βάσει του πλήρους κόστους (δηλαδή βάσει του συνολικού κόστους επαυξημένου κατά την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων). Στην προκειμένη περίπτωση, οι πληρωμές που κατέβαλε η SFMI-Chronopost δεν κάλυπταν το πλήρες κόστος κατά τα δύο πρώτα χρόνια εκμετάλλευσης, κάλυπταν όμως το σύνολο του κόστους εξαιρουμένων των εξόδων έδρας και περιφερειακών διευθύνσεων. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατάσταση αυτή είναι φυσιολογική, δεδομένου ότι τα έσοδα που προέρχονται από τη δραστηριότητα μιας νέας επιχείρησης που ανήκει σε όμιλο εταιρειών ενδέχεται να καλύπτουν μόνο τα μεταβλητά έξοδα κατά την περίοδο εκκίνησης. Άπαξ και η επιχείρηση σταθεροποιήσει τη θέση της στην αγορά, τα έσοδα που δημιουργεί πρέπει να υπερβαίνουν τα μεταβλητά έξοδα, ούτως ώστε να συμβάλλει στην κάλυψη των παγίων εξόδων του ομίλου. Κατά τα δύο πρώτα οικονομικά έτη (1986 και 1987) οι πληρωμές που κατέβαλλε η SFMI-Chronopost κάλυπταν όχι μόνο τα μεταβλητά έξοδα, αλλά και ορισμένα πάγια έξοδα (π.χ. ακίνητα και οχήματα). Η Γαλλία απέδειξε ότι η αμοιβή που καταβάλλει από το 1988 η SFMI-Chronopost για την παρεχόμενη προς αυτήν υποστήριξη καλύπτει όλα τα έξοδα που βάρυναν τα γαλλικά ταχυδρομεία, καθώς και μια συνεισφορά στην απόδοση των ιδίων κεφαλαίων. Κατά συνέπεια, η τεχνικοοικονομική και εμπορική υποστήριξη των γαλλικών ταχυδρομείων προς τη θυγατρική τους παρεχόταν υπό τις κανονικές συνθήκες της αγοράς και δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση.

Η Επιτροπή εξέτασε επίσης το ερώτημα εάν η συμπεριφορά των γαλλικών ταχυδρομείων ως μετόχου της SFMI-Chronopost δικαιολογείται εμπορικά βάσει της αρχής του επενδυτή που δραστηριοποιείται στην οικονομίας της αγοράς. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, για να διαπιστωθεί εάν μια συναλλαγή μεταξύ ενός κράτους μέλους και μιας επιχείρησης περιέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, πρέπει να εξεταστεί εάν η επιχείρηση θα ήταν σε θέση να αποκτήσει τα αναγκαία κεφάλαια από τις ιδιωτικές κεφαλαιαγορές. Για να διαπιστωθεί εάν τα γαλλικά ταχυδρομεία συμπεριφέρθηκαν ως επενδυτής δραστηριοποιούμενος στην οικονομία της αγοράς, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει την απόδοση για τη μητρική εταιρεία από άποψη μερισμάτων και υπεραξίας κεφαλαίου.

Δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση εάν ο δείκτης εσωτερικής απόδοσης (ΔΕΑ) της επένδυσης υπερβαίνει το κόστος του κεφαλαίου της εταιρείας (δηλαδή το ποσοστό κανονικής απόδοσης που θα απαιτούσε ένας ιδιώτης επενδυτής υπό παρόμοιες συνθήκες). Για τον υπολογισμό του ΔΕΑ, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, αφενός, την εισφορά κεφαλαίου που πραγματοποίησαν τα γαλλικά ταχυδρομεία το 1986 και, αφετέρου, τα μερίσματα που κατέβαλε η SFMI-Chronopost κατά την περίοδο 1986-1991 και την αξία της εταιρείας το 1991. Η Επιτροπή υπολόγισε την αξία αυτή βάσει των συνήθων μεθόδων αξιολόγησης των επενδύσεων, εφαρμόζοντας έναν πολλαπλασιαστή στις καθαρές ταμειακές ροές που απέφερε η εταιρεία κατά το ανωτέρω έτος. Ο εν λόγω πολλαπλασιαστής είναι συνάρτηση του μέσου δείκτη ανάπτυξης των καθαρών ταμειακών ροών (δηλαδή 10 %,

ποσοστό που αντιστοιχεί στον δείκτη ανάπτυξης της αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας εξυπηρέτησης στη Γαλλία που προβλεπόταν στο τέλος του 1991) και του χρησιμοποιούμενου επιτοκίου αναγωγής στην παρούσα αξία (13,91 %), ο οποίος αντιστοιχεί στο κόστος των ιδίων κεφαλαίων [10]. Ο τύπος που χρησιμοποιήθηκε είναι ο ακόλουθος:

C/r-g

όπου

το C = αντιπροσωπεύει τις καθαρές ταμειακές ροές (cash-flow) κατά το 1991,

το r = το κόστος των ιδίων κεφαλαίων και

το g = το δείκτη αύξησης.

Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή αποτίμησε την αξία της SFMI-Chronopost σε 564 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα στο τέλος του 1991. Η αξιοπιστία του ανωτέρω υπολογισμού ενισχύεται από το γεγονός ότι η GDEW κατέβαλε τον Ιούνιο του 1992 180,4 εκατομμύρια για την εξαγορά των διεθνών δραστηριοτήτων της SFMI-Chronopost, οι οποίες αποτελούσαν το ένα τρίτο της συνολικής δραστηριότητας (180,4 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα × 3 = 541,2 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα).

Η εξέταση της Επιτροπής καλύπτει την περίοδο 1986-1991 (δηλαδή την περίοδο πριν από τη μεταφορά της SFMI στην GDEW). Πρόκειται για την περίοδο εκκίνησης κατά την οποία, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η SFMI-Chronopost έλαβε το μεγαλύτερο ποσό ενισχύσεων.

Η Επιτροπή υπολόγισε τον ΔΕΑ και τον συνέκρινε με το κόστος των ιδίων κεφαλαίων της SFMI-Chronopost κατά το 1986 (13,65 %) [11], έτος ίδρυσης και έναρξης των δραστηριοτήτων της εταιρείας, γεγονός που της επέτρεψε να ελέγξει κατά πόσον η αποδοτικότητα της επένδυσης στο σύνολό της ήταν επαρκής. Ο ΔΕΑ, όπως υπολογίστηκε από την Επιτροπή, υπερβαίνει κατά πολύ το κόστος του κεφαλαίου το 1986. Οι χρηματοοικονομικές συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των γαλλικών ταχυδρομείων και της θυγατρικής τους κατά την περίοδο 1986-1991 δεν περιέχουν, συνεπώς, κανένα στοιχείο ενίσχυσης. Το εν λόγω συμπέρασμα ισχύει κατά μείζονα λόγο για τα έτη μετά το 1991, κατά τη διάρκεια των οποίων τα μερίσματα ανήλθαν σε υψηλότερα επίπεδα από ό,τι προηγουμένως.

Η Επιτροπή ανέφερε ανωτέρω ότι δεν συμμερίζεται την άποψη του καταγγέλλοντος, κατά την οποία η SFMI-Chronopost πρέπει να καταβάλλει αποζημίωση για την πρόσβασή της στο δίκτυο και στα άυλα στοιχεία ενεργητικού της μητρικής εταιρείας. Ωστόσο, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη η ενίσχυση που, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, απορρέει από την εν λόγω πρόσβαση (238 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα), εξακολουθεί να ισχύει το συμπέρασμα ότι η εμπορική σχέση μεταξύ των γαλλικών ταχυδρομείων και της θυγατρικής τους δικαιολογείται από εμπορική άποψη. Για να επιβεβαιωθεί η ορθότητα του συμπεράσματος, η Επιτροπή υπολόγισε τον συνολικό ΔΕΑ της επένδυσης που πραγματοποίησαν τα γαλλικά ταχυδρομεία στη θυγατρική τους. Κατά τον υπολογισμό αυτόν, έλαβε υπόψη, αφενός, τις εισφορές κεφαλαίου και το κόστος της παρεχόμενης από τα γαλλικά ταχυδρομεία υποστήριξης και, αφετέρου, τα καταβληθέντα μερίσματα, την αξία της θυγατρικής το 1991 και την αμοιβή που έχει καταβληθεί για την υποστήριξη. Η Επιτροπή θεώρησε το ποσό των 38 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που αντιστοιχεί στη δωρεάν εκχώρηση της Postadex ως εισφορά εταιρικού κεφαλαίου, που πραγματοποιήθηκε το 1986, και το ποσό των 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων ως προμήθεια καταβληθείσα εφάπαξ για την πρόσβαση στο δίκτυο των γαλλικών ταχυδρομείων κατά την περίοδο 1986-1991 [12]. Ο υπολογισμός της Επιτροπής οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, ακόμη και αν ληφθούν υπόψη τα ποσά αυτά, ο ΔΕΑ εξακολουθεί να υπερβαίνει το κόστος του κεφαλαίου το 1986.

Όσον αφορά τη διαδικασία εκτελωνισμού, η Γαλλία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι από τις 4 Φεβρουαρίου 1987 η SFMI-Chronopost πραγματοποιεί τις πράξεις εκτελωνισμού στο δικό της διεθνές ανταλλακτήριο και ότι υπόκειται στους συνήθεις κανόνες εκτελωνισμού που εφαρμόζονται στις ιδιωτικές επιχειρήσεις (βλέπε ανωτέρω). Πριν από την ημερομηνία αυτή, οι εν λόγω πράξεις εκτελούνταν από τα γαλλικά ταχυδρομεία για λογαριασμό της SFMI-Chronopost. Συνεπώς, τα ταχυδρομικά αντικείμενα της SFMI-Chronopost υπέκειντο σε ειδικό καθεστώς μόνο κατά την περίοδο που εκτείνεται από τον Απρίλιο του 1986 (όταν η εταιρεία άρχισε να λειτουργεί) μέχρι το Φεβρουάριο του 1987. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η SFMI-Chronopost δεν αποκόμισε, στο πλαίσιο της προσωρινής εφαρμογής του ειδικού αυτού καθεστώτος, κανένα χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα μέσω κρατικών πόρων. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα στοιχείο που να τεκμηριώνει ότι η SFMI-Chronopost αποκόμισε οποιοδήποτε οικονομικό πλεονέκτημα από την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος κατά τους πρώτους μήνες της δραστηριότητάς της. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν το ειδικό καθεστώς που εφαρμοζόταν στα γαλλικά ταχυδρομεία ήταν ευνοϊκότερο από το σύστημα κοινού δικαίου (κατά το ότι η διαδικασία εκτελωνισμού θα ήταν ταχύτερη), το αντίστοιχο πλεονέκτημα θα ήταν πολύ περιορισμένο, διότι το επίπεδο δραστηριότητας της SFMI-Chronopost ήταν χαμηλό την εποχή εκείνη. Το 1986 (πρώτο έτος δραστηριότητας), ο κύκλος εργασιών της SFMI-Chronopost που αντιστοιχούσε στη διεθνή της δραστηριότητα, η οποία είχε ξεκινήσει το Οκτώβριο του ίδιου έτους, ήταν περίπου 2,9 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα προ φόρων, ποσό που αντιστοιχεί στη μεταφορά 10 500 αντικειμένων. Επί του συνόλου αυτού, μόνο το 15 % αφορά φορολογήσιμα δέματα, γεγονός που σημαίνει ότι περίπου 1 600 δέματα υποβλήθηκαν στη διαδικασία εκτελωνισμού. Τα υπόλοιπα αντικείμενα ήταν μη φορολογήσιμα δέματα, τα οποία, λαμβάνοντας υπόψη τη χαμηλή τους αξία, απαλλάχθησαν από την κανονική διαδικασία εκτελωνισμού.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα σημεία που έθιξε, η Επιτροπή κατά την κίνηση της διαδικασίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 93 παράγραφος 2, καθώς και τα υπόλοιπα επιχειρήματα που προέβαλε ο καταγγέλλων, η Επιτροπή κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα.

[10] Πηγή: Eurostat και Associés en Finance.

[11] Πηγή: Eurostat και Associés en Finance.

[12] Οι υπόλοιπες εκτιμήσεις της SFEI (δηλαδή 1,048 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα για την τεχνικοοικονομική υποστήριξη και 230 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για την εμπορική υποστήριξη) δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, εφόσον αποδείχθηκε ότι ήταν ανακριβείς (βλέπε ανωτέρω).

Ως προς τους όρους που δεσμεύθηκαν να τηρήσουν τα γαλλικά ταχυδρομεία κατά την έγκριση της λειτουργίας της κοινής επιχείρησης GDEW, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση υπέρ της SFMI-Chronopost. Επιπλέον, η Γαλλία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι τα γαλλικά ταχυδρομεία δεν έχουν λάβει κανένα αίτημα περί πρόσβασης στο δίκτυό τους, γεγονός που παραδέχεται και η SFEI, η οποία αναγνωρίζει ότι κανένα παρόμοιο αίτημα προς τα γαλλικά ταχυδρομεία δεν έχει υποπέσει στην αντίληψή της. Οι επιχειρήσεις που είναι μέλη της SFEI είναι ολοκληρωμένες εταιρείες, που δεν επιδιώκουν την πρόσβαση στο δίκτυο των γαλλικών ταχυδρομείων.

Όσον αφορά τις εικαζόμενες φορολογικές απαλλαγές, η Επιτροπή παρατηρεί, προκαταρκτικά, ότι η SFMI-Chronopost είναι κανονική εταιρεία, υποκείμενη στο ίδιο φορολογικό σύστημα με τους ιδιώτες ανταγωνιστές της. Η Επιτροπή εξέτασε, εν προκειμένω, εάν η SFMI-Chronopost απολαύει οποιουδήποτε δικαιώματος, άμεσου ή έμμεσου, σχετικά με το τέλος χαρτοσήμου και το φόρο επί των μισθών. Όσον αφορά το τέλος χαρτοσήμου, η Γαλλία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι τα ταχυδρομικά αντικείμενα της SFMI-Chronopost υπόκεινται στο εν λόγω τέλος, είτε μεταφέρονται από τα γαλλικά ταχυδρομεία είτε όχι. Συνεπώς, η SFMI-Chronopost δεν τυγχάνει, από την άποψη αυτή, ευνοϊκής μεταχείρισης ούτε αποκομίζει κανένα χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα σε σχέση με τους ανταγωνιστές της.

Όσον αφορά το φόρο επί των μισθών, ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ότι τα γαλλικά ταχυδρομεία απαλλάσσονταν από τον εν λόγω φόρο μέχρι τον Οκτώβριο του 1994 είναι αβάσιμος. Πριν από την ημερομηνία αυτή, τα γαλλικά ταχυδρομεία υπέκειντο σε μειωμένο συντελεστή, ύψους 4,25 %. Οι φορολογικές επιβαρύνσεις των γαλλικών ταχυδρομείων κυμάνθηκαν μεταξύ 1,049 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων το 1986 και 1,136 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων το 1990. Ο συντελεστής κοινού δικαίου ύψους 9,25 % ισχύει από τον Οκτώβριο του 1994. Ωστόσο, η φορολογική μεταχείριση των γαλλικών ταχυδρομείων στον τομέα της διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων (που περιλαμβάνει τις ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης) ήταν ανέκαθεν λιγότερο ευνοϊκή, από την άποψη αυτή, από το κοινό φορολογικό σύστημα. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο α) της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, οι δραστηριότητες των γαλλικών ταχυδρομείων απαλάσσονται από τον ΦΠΑ. Τα γαλλικά ταχυδρομεία καταβάλλουν τον ΦΠΑ επί των αγορών που πραγματοποιούν, αλλά δεν έχουν δικαίωμα έκπτωσης του καταβληθέντος φόρου ή επιστροφής του. Από την άλλη πλευρά, σε αντίθεση με τις συνήθεις εταιρείες που υπόκεινται σε ΦΠΑ, τα γαλλικά ταχυδρομεία υπόκεινται σε φόρο επί των μισθών, ο οποίος αντικαθιστά τον ΦΠΑ. Κατά συνέπεια, η φορολογική επιβάρυνση των γαλλικών ταχυδρομείων είναι μεγαλύτερη από εκείνη των συνήθων εταιρειών, είτε ο φόρος επί των μισθών που τους επιβάλλεται είναι μειωμένος είτε όχι.

Η Γαλλία απέδειξε ότι το 1993 (δηλαδή πριν από την καθιέρωση του κανονικού φορολογικού συντελεστή), τα γαλλικά ταχυδρομεία ήταν σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τις εταιρείες που υπόκεινται στο κοινό φορολογικό σύστημα. Τα γαλλικά ταχυδρομεία κατέβαλαν φόρο επί των μισθών ύψους 78 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και μη ανακτήσιμο ΦΠΑ ύψους 274 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Ο κύκλος εργασιών των γαλλικών ταχυδρομείων στον τομέα των δεμάτων ήταν 5,465 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1993. Το 16,6 % των πελατών τους υπέκειντο σε ΦΠΑ, σε αντίθεση με το υπόλοιπο 83,4 %. Όπως προκύπτει από τον υπολογισμό των γαλλικών αρχών, τα γαλλικά ταχυδρομεία τύγχαναν ενός θεωρητικού πλεονεκτήματος όσον αφορά τους πελάτες που δεν υπόκεινται σε ΦΠΑ (το πλεονέκτημα είναι θεωρητικό διότι πρόκειται για ένα τμήμα της αγοράς δεμάτων στο οποίο δεν εκμεταλλεύονται οι ανταγωνιστές τους). Από την άλλη πλευρά, το μειονέκτημα που υφίστανται τα γαλλικά ταχυδρομεία όσον αφορά τους υποκείμενους στο ΦΠΑ πελάτες τους ανερχόταν σε 278 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Το συνολικό καθαρό μειονέκτημα που απορρέει από τη μη επιβολή του ΦΠΑ και την καταβολή του φόρου επί των μισθών ανέρχεται το λιγότερο σε 174,6 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Το έτος 1993 είναι χαρακτηριστικό από την άποψη του όγκου της δραστηριότητας και των δαπανών των γαλλικών ταχυδρομείων, ενώ τα συμπεράσματα που εξάγονται από το έτος αυτό ισχύουν και για τα πριν από το 1994 έτη. Συνεπώς, τα γαλλικά ταχυδρομεία δεν τύγχαναν κανενός ιδιαίτερου πλεονεκτήματος που θα μπορούσε να μεταφερθεί στην SFMI-Chronopost.

Όσον αφορά το θέμα της προθεσμίας πληρωμής, η Επιτροπή έχει ικανοποιηθεί από τις πληροφορίες που παρέσχε η Γαλλία, από τις οποίες προκύπτει σαφώς η απουσία οποιουδήποτε πλεονεκτήματος υπέρ της SFMI-Chronopost.

Ως προς τη χρησιμοποίηση των οχημάτων των γαλλικών ταχυδρομείων ως διαφημιστικών μέσων, η Επιτροπή θεωρεί ότι αποτελεί ένα από τα στοιχεία της εμπορικής υποστήριξης που παρέχουν τα γαλλικά ταχυδρομεία στην SFMI-Chronopost. Οι θέσεις που διατυπώνονται ανωτέρω σχετικά με την εμπορική υποστήριξη ισχύουν και για το εν λόγω θέμα.

Όσον αφορά τη διαφήμιση στην Radio France, η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία απόδειξη ότι η τιμή που κατέβαλε η SFMI-Chronopost για τη διαφήμιση του Skypack είναι χαμηλότερη από την επικρατούσα στην αγορά. Από τις πληροφορίες που παρέσχε η Γαλλία προκύπτει ότι η SFMI-Chronopost δεν επωφελήθηκε από διακριτική μεταχείριση.

Σχετικά με τα κέντρα διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων, η Γαλλία δήλωσε ότι η SFMI-Chronopost δεν χρησιμοποιεί τις εν λόγω εγκαταστάσεις για τη διαμετακόμιση των αντικειμένων της. Κατά συνέπεια, η SFMI-Chronopost δεν αποκομίζει κανένα πλεονέκτημα από την επένδυση αυτή.

Όσον αφορά τη σύσταση που περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τις ανταγωνιστικές δραστηριότητες των γαλλικών ταχυδρομείων, η Επιτροπή είναι ικανοποιημένη από τη γενική μέθοδο και από τις αρχές στις οποίες βασίζεται το σύστημα αναλυτικής λογιστικής των γαλλικών ταχυδρομείων. Η ορθή εφαρμογή τους μπορεί να αποτελέσει εγγύηση της διαφάνειας και να επιτρέψει τον έλεγχο σχετικά με την ύπαρξη διασταυρούμενων επιδοτήσεων μεταξύ των διαφόρων δραστηριοτήτων των γαλλικών ταχυδρομείων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η τεχνικοοικονομική και εμπορική υποστήριξη που παρέχουν τα γαλλικά ταχυδρομεία στην θυγατρική τους SFMI-Chronopost, οι υπόλοιπες οικονομικές συναλλαγές μεταξύ των δύο αυτών εταιρειών, η σχέση μεταξύ της SFMI-Chronopost και της Radio France, το τελωνειακό καθεστώς που εφαρμόζεται στα γαλλικά ταχυδρομεία και στην SFMI-Chronopost, το σύστημα φορολογίας των μισθών και τέλους χαρτοσήμου που εφαρμόζεται στα γαλλικά ταχυδρομεία και η επένδυσή τους ύψους [. . .] (*) σε κέντρα διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση υπέρ της SFMI-Chronopost.

(*) Επιχειρηματικό απόρρητο.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 1 Οκτωβρίου 1997.

Για την Επιτροπή

Marcelino OREJA

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Μαΐου 1998

για την απαλλαγή των εισαγωγών ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου, του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1998) 1427]

(98/366/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2331/96 [2],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου, της 10ης Ιανουαρίου 1997, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93 στα ποδήλατα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την επιβολή του επεκταθέντος δασμού στις εισαγωγές που έχουν καταγραφεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 703/96 [3],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 88/97 της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1997, σχετικά με την άδεια για απαλλαγή της εισαγωγής ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 71/97 του Συμβουλίου του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93 του Συμβουλίου [4], και ιδίως το άρθρο 7,

Μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Α. ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 88/97

(1) Μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/97, ορισμένοι συναρμολογητές ποδηλάτων υπέβαλαν αιτήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, για χορήγηση απαλλαγής από την επέκταση στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 71/97 (εφεξής καλούμενου «ο επεκταθείς δασμός αντιντάμπινγκ») του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στα ποδήλατα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2474/93. Η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* έναν κατάλογο αιτούντων [5] για τους οποίους αναστέλεται η καταβολή του επεκταθέντος δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων που έχουν διασαφισθεί για ελεύθερη κυκλοφορία, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού.

(2) Η Επιτροπή ζήτησε και έλαβε τις απαραίτητες πληροφορίες από τα μέρη που απαριθμούνται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης και θεώρησε αποδεκτές τις αιτήσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/97. Οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν εξετάστηκαν και επαληθεύτηκαν, στις περιπτώσεις που απέβη απαραίτητο, στις εγκαταστάσεις των εν λόγω μερών.

(3) Τα πραγματικά γεγονότα, όπως επιβεβαιώθηκαν τελικά από την Επιτροπή, δείχνουν ότι οι εργασίες συναρμολόγησης των αιτούντων δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96. Πράγματι, για όλες τις εργασίες συναρμολόγησης ποδηλάτων των αιτούντων, η αξία των εξαρτημάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας που χρησιμοποιήθηκαν κατά τις εργασίες συναρμολόγησης ήταν χαμηλότερη από το 60 % της συνολικής αξίας των εξαρτημάτων που χρησιμοποιήθηκαν στις εν λόγω εργασίες συναρμολόγησης. Επιπλέον, για ορισμένους αιτούντες, η αξία που προστέθηκε στα εξαρτήματα που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη συναρμολόγηση υπερέβη το 25 % του κόστους κατασκευής των έτοιμων ποδηλάτων.

(4) Για τους παραπάνω λόγους, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/97, τα μέρη που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης θα πρέπει να απαλλαγούν από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ. Τα εν λόγω μέρη ενημερώθηκαν σχετικά και τους δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλουν σχόλια.

(5) Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/97, τα μέρη που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης θα πρέπει να απαλλαγούν από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ από την ημερομηνία παραλαβής της αιτήσεώς τους, και οι τελωνειακές οφειλές των μερών όσον αφορά τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ θεωρούνται ανυπόστατες από την εν λόγω ημερομηνία.

Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

(6) Μετά την έκδοση της παρούσας απόφασης, θα δημοσιευθεί ενημερωμένος κατάλογος των απαλλαγμένων μερών σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/97 και των μερών των οποίων οι αιτήσεις

[1] ΕΕ L 56 της 6. 3. 1996, σ. 1.
[2] ΕΕ L 317 της 6. 12. 1996, σ. 1.
[3] ΕΕ L 16 της 18. 1. 1997, σ. 55.
[4] ΕΕ L 17 της 21. 1. 1997, σ. 17.
[5] ΕΕ C 45 της 13. 2. 1997, σ. 3, ΕΕ C 112 της 10. 4. 1997, σ. 9, και ΕΕ C 378 της 13. 12. 1997, σ. 2.

βρίσκονται υπό εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα μέρη που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης απαλλάσσονται από την επέκταση, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 71/97, του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2474/93 για τα ποδήλατα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

Η απαλλαγή ισχύει για κάθε μέρος από την αντίστοιχη ημερομηνία που αναφέρεται στη στήλη «Ημερομηνία ενάρξεως ισχύος».

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη και στα μέρη που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Βρυξέλλες, 28 Μαΐου 1998.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Ονομασία	Πόλη	Χώρα	Απαλλαγή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 88/97	Ημερομηνία ενάρξεως ισχύος	Πρόσθετος κωδικός Taric
LDM Cycles SARL	F-38500 Voiron	Γαλλία	Άρθρο 5	3.7.1997	8331
Giant Europe Manufacturing BV	NL-8218 Lelystad	Κάτω Χώρες	Άρθρο 5	10.7.1997	8328
Magna Technology	UK-WA5 2UL Warrington	Ηνωμένο Βασίλειο	Άρθρο 5	3.10.1997	8525
Bikkel Bikes	NL-6004 BE Weert	Κάτω Χώρες	Άρθρο 5	18.11.1997	8749
Ludo Cycles	B-3070 Kortenberg	Βέλγιο	Άρθρο 5	24.11.1997	8750
Cicli Frera s.n.c.	I-35020 Arzergrande (PD)	Ιταλία	Άρθρο 5	18.2.1998	8205